

Coordonatori

Magdalena Gojocă

Sidonia Buruleanu

Ionica Tarău

Povești Verzi

– creații ale elevilor –

2025-2026

Material realizat în cadrul Proiectului "Gînci pentru mediu" finanțat din Fondul pentru mediu în cadrul Programului vizînd educația și conștientizarea publicului privind protecția mediului

Cuprins

1. UN FENOMEN NATURAL POATE SCHIMBA ÎNTREAGA OMENIRE
2. ANIMALELE CARE SALVEAZĂ LUMEA
3. BUBURUZA ZIZI ȘI AVENTURILE EI
4. VRĂJITORUL VÂNTULUI
5. ARIGIUL ȘI PRIETENII LUI SALVEAZĂ PLANETA
6. ARIEL, LEA, ANA, AMALIA ȘI SOPHIA
7. CĂLĂTORIA ÎN ȚARA MINUNILOR
8. COPII SALVATORI AI PLANETEI
9. GIRAFA PRIETENOASĂ
10. MAXI CERGETĂTORUL ȘI PLANETA SALVATĂ
11. PLANETA SALVATĂ
12. STELLA, ALEX, LILI ȘI TEDI SALVEAZĂ PLANETA
13. CĂLĂTORUL ȘI AMULETA
14. ÎN AJUTORUL MEDIULUI
15. JUNGLA ANIMALELOR
16. PĂDUREA VERDE
17. PLANETA NOASTRĂ ARE NEVOIE DE AJUTOR
18. PLANETA NOASTRĂ
19. PLANETA VERDE
20. STRÂNGEM DEȘEURILE
21. GEAINICUL CARE PRINDE VIAȚĂ
22. GEASUL
23. ELECTRONIC PEPSI
24. FEONUL CE VOIA SĂ FIE RECICLAT
25. LAPTOPUL STRICAT
26. ROBOȚII DIN CIMITIRUL DE FIER
27. GHETELE DE FOTBAL
28. HAINELE MURDARE ALE MIEI
29. POVESTEA LUI BUMBĂCEL
30. POVESTEA TRICOULUI ALB
31. AVENTURA RECICLĂRII
32. O AVENTURĂ NEAȘTEPTATĂ

Un fenomen natural poate schimba întreaga omenire

Daria și Teo - clasa a IV-a C

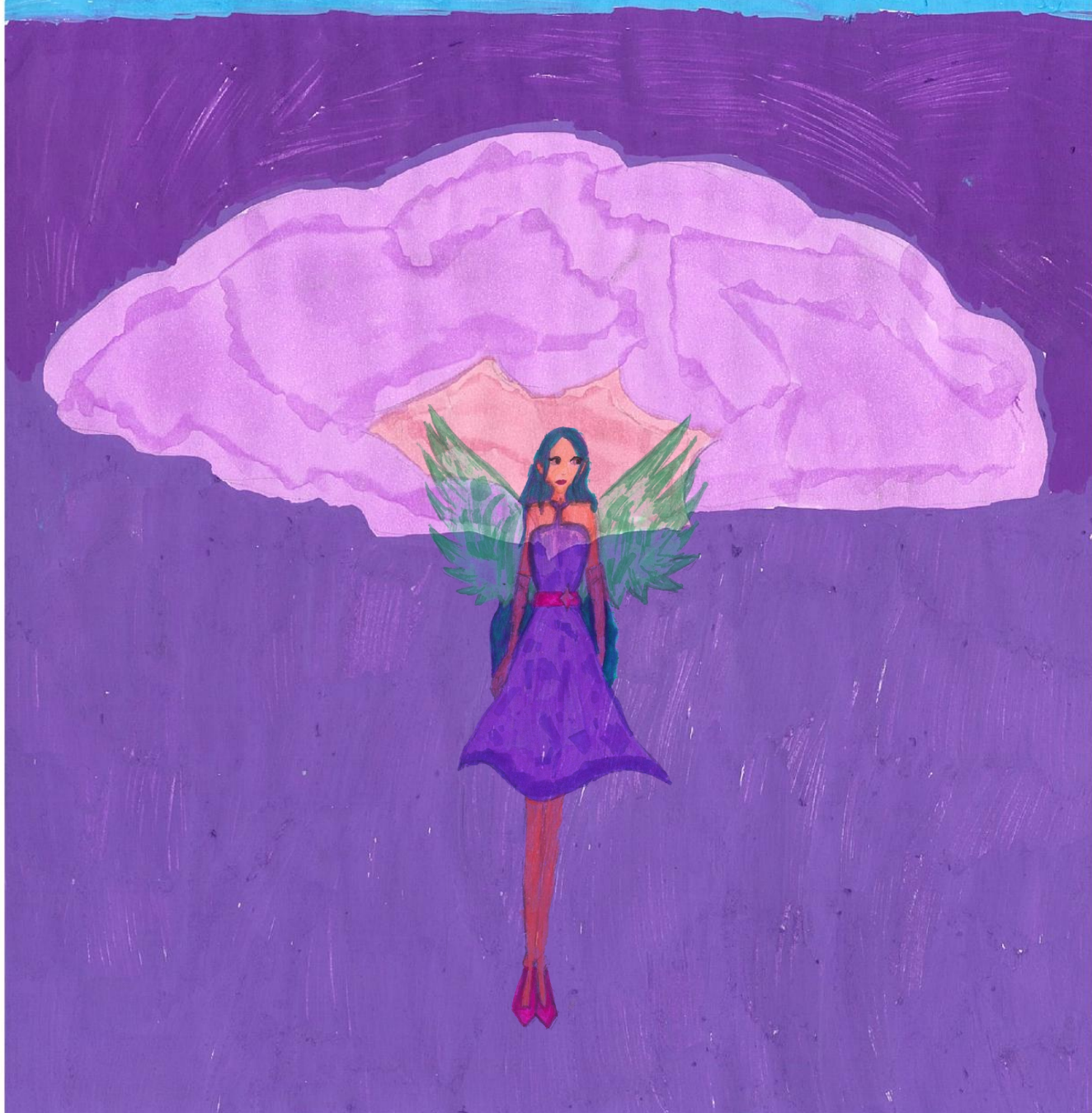

Oamenii din zilele noastre nu apreciază destul natura. Acest lucru poate duce la dispariția naturii, la fel cum se vorbește și în povestea noastră.

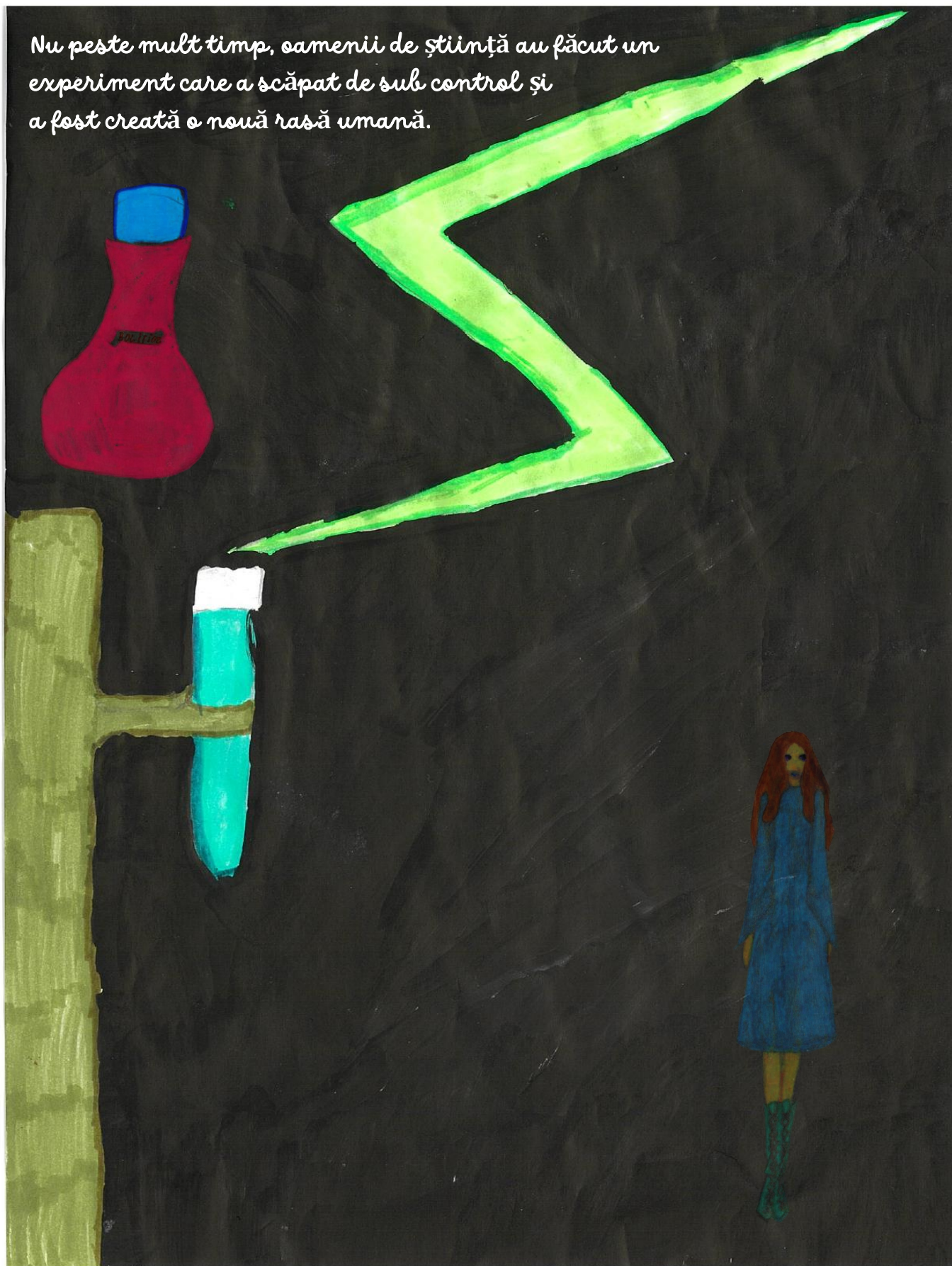
Un asteroid a
pământ; creând o
non-umană.

căzut pe
specie

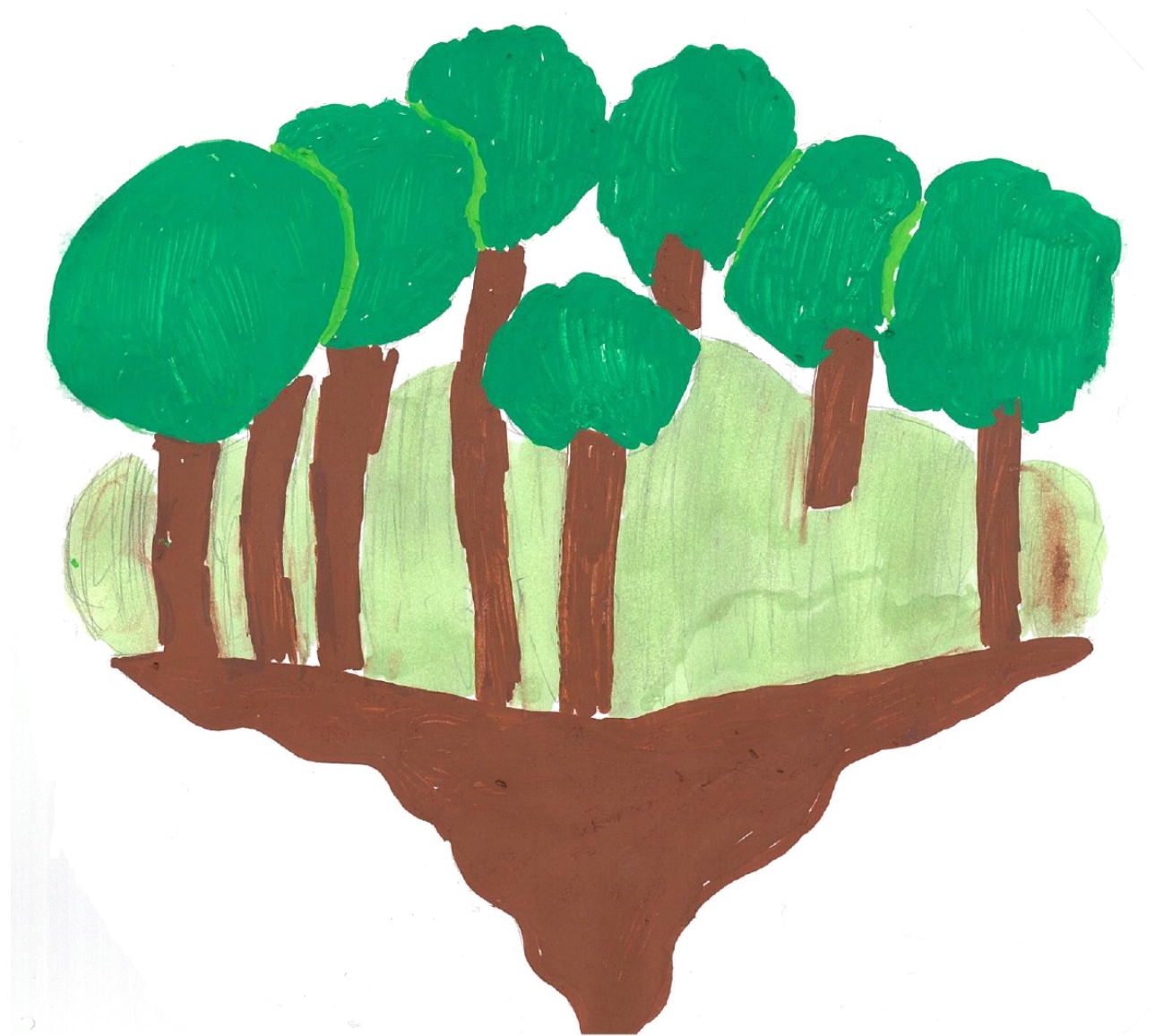
Peste un timp, oamenii au găsit o deschidere mică într-un nor, de unde
a picat pe pământ o fată.

Nu peste mult timp, oamenii de știință au făcut un
experiment care a scăpat de sub control și
a fost creată o nouă rasă umană.

Și după aceste evenimente, cele trei fete au descoperit o bucată de pământ plină de natură, suspendată în aer.

Planeta Terra, fiind foarte poluată din cauza oamenilor, a dat semnal să fie ajutată. A desprins o bucată din ea și a păstrat-o cum ar vrea să fie.

Așa că cele trei fete vor să o salveze.

- Cum am putea să ajutăm oamenii să salveze planeta?
spuse Mia (fata din asteroid)

- Eu zic să o salvăm noi! spuse Lia
(fata din experiment)

- Eu sunt de acord cu Lia, spuse Dia (fata din cer)

- Bine, atunci salvăm noi planeta! zise Mia.
- Și mai exact, cum să începem? întrebă Lia.
- Prima dată trebuie să-i convingem pe oameni să nu mai arunce gunoaie! zise Lia.
- Păi ... cum să-i convingem? întrebă Lia.
- Arătându-le câte pagube provoacă aruncarea gunoaielor în natură, spuse Mia.
- Bună idee! spuse Lia.
- Hai să începem aventura! zise și Lia.

Fetele au coborât de pe bucata ruptă din pământ și au început să discute cu oamenii.

- Bună ziua, domnule! Bună ziua, doamnă! Scuzați-ne de deranj. Dumneavoastră vă dați seama cât de mult rău provoacă aruncarea gunoaielor în natură?
- N-aduce nici o pagubă, nu vă faceți griji! răspundeau oamenii.

Așa au încercat cu mulți oameni, dar în zadar.

- Fetelor, am citit într-o carte despre un cristal magic, care poate să îi vrăjească într-un fel pe oameni, spuse Lia.
- Zi-ne mai multe despre acest cristal, spuse Mia.
- Păi acest cristal are puterea să schimbe comportamentul oamenilor. Se găsește în munții Hlnodae.
- Deci trebuie să călătorim în munții Hlnodae.
- Dar ...
- Dar ce?

- Păi ... chestia e că munții sunt cam suspendați în cer!
- Ați uitat că eu am aripi!? spuse Lia.
- Dar ne poți căra pe amândouă până acolo? întrebă Mia
- Poate. O să încerc. Sau vă car pe rând. Urcăți-vă în spinarea mea!

Cele trei fete porniră la drum. Peste un timp ajunseră la munții Hlinodae.

- Ești grozavă! Mulțumim! spuse Lia.
- Mulțumim mult! Mă bucur că ai reușit să ne duci până sus! adăugă și Mia.
- Da, și eu! Haideti să găsim cristalul! spuse Lia.
- Uau! Ce mare e peștera aceasta! se miră Mia.
- Cristalul este în formă de stea-floare, zise Lia.
- Fetelor! Cred că l-am găsit! strigă Mia.
- Unde e? întrebă Lia
- Aici!
- Ce frumos e! spuse Lia.

Fetele au luat cristalul și i-au făcut pe oameni să nu mai arunce deșeuri.

Când au ajuns înapoi pe pământ, s-au apucat să strângă deșeurile deja existente. În cele din urmă au reușit.

Planeta Terra arată acum ca bucățica ruptă din ea.

Și așa, povestea noastră s-a sfârșit cu o lume minunată, plină de natură!

SFÂRȘIT

ANIMALELE CARE SALVEAZĂ LUMEA

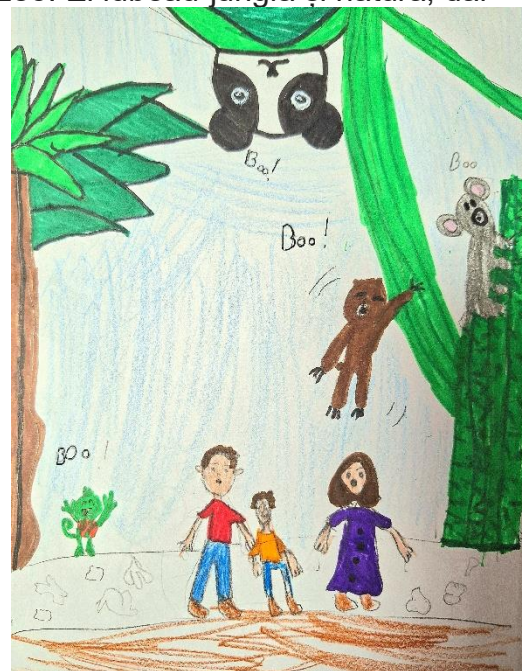
de Kira,

Ema și
Maria

A fost odată ca niciodată, patru animale: un panda pe nume Bambi, un urs Koala pe numele Gru, un leneș pe nume Slow și un cameleon pe nume Leo. Ei iubeau jungla și natura, dar într-o zi au venit oamenii și au început să arunce multe gunoaie în natură, iar animalele i-au rugat să nu mai facă asta, dar ei au continuat.

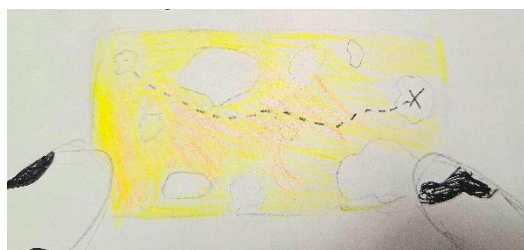
Animalele au încercat să strângă după ei și când au văzut ca nu se opresc le-a venit o idee. Să-i alunge din pădure pe oameni. S-au prefăcut rele și au început să mârâie la oameni. Aceștia s-au speriat rău și au decis să plece și de atunci nu au mai fost gunoaie pe jos.

A mai trecut un an. Totul era bine. Venea Crăciunul și toți erau entuziasmați, dar Bambi, ursul panda, era cel mai entuziasmat pentru că mergea la rudele lui de la Polul Nord. Avea mult de mers, așa că și-a pus multe gustări: suc de bambus, mere tăiate, struguri și opt sendvișuri. Nu avea un avion sau un alt mod de transport, așa că l-a rugat pe fratele lui:

- Bună, Hector! Poți să-mi împrumuți și mie balonul tău cu aer cald ca să merg la mătușa și unchiul nostru la Polul Nord?

- Bună, frățioare, desigur! Dar să ai mare grijă, te rog!

Bambi a plecat. În călătoria lui a trecut prin multe aventuri până a ajuns. A găsit cu greu casa mătușii sale. După zeci de minute însă lată-l la ușa casei mătușii.

- Bună ziua, mătușico!

- Bună, nepotul meu preferat!

- Mi-e cam foame, poți să-mi dai ceva de mancare, te rog?

- Sigur, dragul meu!

- Merci! Dar dumneata ce mănânci?

- A, nimic, am mâncat de dimineață.

- Dar unchiul unde este?

- E la magazin să mai cumpere câte ceva.

După ce a mâncat, a început să se joace prin zăpadă, dar a observat că aceasta se topește. În apropiere a văzut câțiva oameni care aruncau gunoaie și le-a spus să înceteze, dar ei nu au ascultat. Ursulețului i-a venit o idee: a luat 10 pești și o sfoară și a creat un instrument. Instrumentul arăta ca un ciocan mare și ciudat. Când Bambi a început să-l lovească de gheață, peștii au scos sunete amuzante și foarte puternice. Oamenii s-au speriat și au început să fugă,

strigând:

– Fugiți! Animalele Polului Nord s-au supărat!

După ce oamenii au plecat, Bambi a strâns toate gunoaiele și le-a pus într-un sac mare, pe care l-a dus la reciclare. Zăpada a început să fie din nou curată și rece, iar Polul Nord a redevenit un loc frumos.

Între timp, prietenii lui din junglă – Gru, Slow și Leo – au aflat ce a făcut Bambi și au fost foarte mândri de el. Leo și-a schimbat culoarea în verde strălucitor de bucurie, Slow a zâmbit încet, iar Gru a spus:

– Suntem o echipă adevărată! Oriunde am fi, protejăm natura!

De Crăciun, toate animalele s-au adunat și au sărbătorit împreună. Au cântat colinde, au mâncat bunătați și au promis că vor avea mereu grijă de păduri, junglă și de întreaga planetă.

Și așa, datorită curajului și prieteniei lor, **animalele au continuat să salveze lumea**, iar natura a rămas curată și fericită.

Sfârșit. 🌍 🐼 🐢 🦊 🐯

BUBURUZA ZIZI ȘI AVENTURILE EI

De Tudor, Radu și Dragoș

Buburuza Zizi mergea la grădiniță. Când a ajuns la grădiniță, doamna a spus:

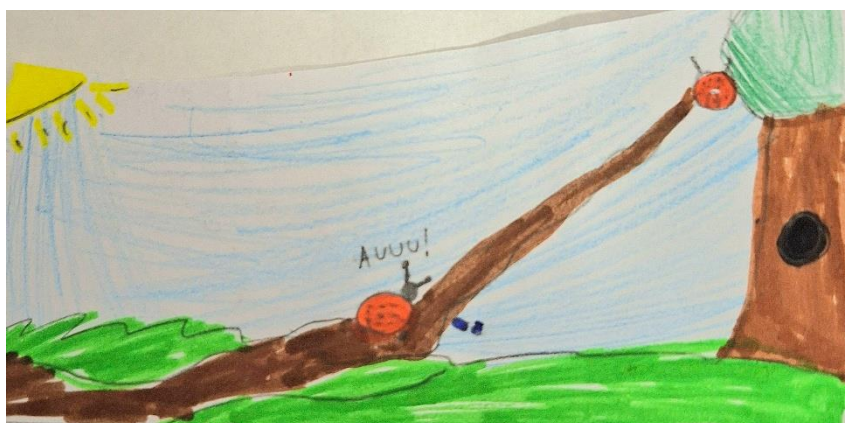
- Bună dimineața, copii! Azi veți crea o jucărie pentru mamele voastre pentru ziua de 8 Martie, din materiale reciclabile
- Super, doamna educatoare! au spus entuziasmați copiii în cor.

După ce au terminat programul, fiecare copil a plecat spre casa lui. În timp ce Buburuza Zizi mergea spre casă ... Hop! s-a împiedicat, a căzut și și-a spart jucăria pentru mama sa. A început să plângă.

În acest timp, mama ei o aștepta acasă. Văzând că nu mai vine a început să o caute prin pădure. A găsit-o plângând și i-a zis:

- Oooo! S-a spart! Îmi pare tare rău, dar lasă că o să facem noi alta.
- Bine, mama!

Când Zizi și mama ei au ajuns acasă au confecționat un tablou reciclabil din frunze, bețe și flori. Mama i-a arătat cum să lipească frunzele una lângă alta, iar Zizi a ales cele mai frumoase flori colorate. Au lucrat împreună, râzând și povestind.

Când tabloul a fost gata, Zizi l-a privit cu mândrie și a spus:

- Mamă, este chiar mai frumos decât jucăria de la grădiniță!
- Așa este, draga mea, pentru că l-am făcut împreună, i-a răspuns mama, zâmbind.

A doua zi, de 8 Martie, Zizi i-a oferit mamei tabloul cu multă emoție.

- La mulți ani, mămica mea! Te iubesc!
- Mama a îmbrățișat-o strâns și i-a spus:
- Este cel mai frumos cadou pe care l-am primit vreodată!

Zizi a înțeles atunci că, atunci când pui dragoste într-un lucru, chiar și din materiale reciclabile poate ieși ceva minunat. Și, de atunci, buburuza Zizi a fost și mai atentă cu natura și a învățat că orice problemă poate fi rezolvată cu ajutor și iubire.

Sfârșit. 🌸 🐞

VRĂJITORUL VÂNTULUI

Autori: Paul, Teo și Vladimir

A fost odată un copil pe nume Jimmy. El era orfan. Trăia într-o casă derăpănată din lemn de stejar. Fiecare zi era normală pentru Jimmy, dar, într-o zi, când s-a trezit totul era palid și fără culoare.

- Oare ce s-a întâmplat? a zis Jimmy în timp ce își ieșea ușă.

- Nu știu! s-a auzit de undeva.

- Cine este? a tresărit Jimmy.

- Eu, s-a auzit. Uită-te în jos! a continuat făptura.

Când s-a uitat în jos, baiatul a văzut o pisică.

- Cum, tu poți vorbi?

- Eu la început nu am putut vorbi, dar azi, când m-am trezit, am observat că pot vorbi. Îmi plăcea mai mult când nu vorbeam, nu vreau ca oamenii să-mi afle secretele. Apropo, unde te îndrepti?

- Nu am idee! Vreau doar să află de ce totul este negru.

- Fiecare zi e neagră pentru mine. Pisicile nu disting culorile.

- Vrei să vedem de ce totul este alb și negru?

- Sigur vreau să vin cu tine să facem totul așa cum era înainte.

Ei au plecat, dar nu au observat sămânța mică de pe jos.

- Vrei să mergem în această pădure? a zis Jimmy

- Nu știu ce să zic...! a răspuns pisica

- Hai să mergem! a zis Jimmy, fără să o lase să termine.

- Dar acolo trăiește ursul! a exclamat pisica.

- Ups! Nu mai avem timp să ne întoarcem! Uită-te în spatele tău! a zis Jimmy

Când s-a uitat, pisica a văzut un punctuleț care se tot mărea.

- Ursul! a strigat pisica speriată.

- Hai să ieșim cât mai repede din pădure aceasta! a zis Jimmy.

Jimmy și pisica au fugit cât au putut de repede. Ursul alerga după ei, dar, dintr-odată, vântul a început să sufle foarte puternic. Frunzele se învâртеau în aer, iar copacii se legănau.

- Ce se întâmplă? a strigat pisica.

- Nu știu, dar parcă vântul ne ajută! a spus Jimmy.

Deodată, vântul a format un fel de spirală luminoasă, iar ursul s-a oprit speriat și a fugit înapoi în pădure. Din mijlocul vântului a apărut un bătrân cu o mantie albastră și o barbă lungă.

- Eu sunt **Vrăjitorul Vântului**, a spus el cu o voce blândă. Cine m-a chemat?

- Noi... doar voiam să aflăm de ce lumea a rămas fără culori, a răspuns Jimmy.

Vrăjitorul a privit în jur și a oftat.

- Culorile au dispărut pentru că oamenii au uitat să aibă grijă de natură. Vântul meu a slăbit, iar fără el lumea își pierde viața.

Atunci pisica a observat sămânța mică de pe jos.

- Uite! Poate că asta ne poate ajuta!

Vrăjitorul a zâmbit.

- Aceasta este sămânța speranței. Dacă este plantată cu grijă, culorile se vor întoarce.

Jimmy a plantat sămânța, iar pisica a acoperit-o cu pământ. Vântul a început să sufle ușor, iar din pământ a crescut un copăcel strălucitor. Dintr-odată, culorile au revenit: cerul a devenit albastru, iarba verde, iar florile pline de nuanțe vesele.

- Ai făcut o faptă mare, Jimmy, a spus Vrăjitorul Vântului. De azi înainte, vei fi protectorul culorilor.

- Iar eu? a întrebat pisica.

- Tu vei fi ghidul lui, a zâmbit vrăjitorul.

Din acea zi, Jimmy nu a
a redevenit frumoasă, iar vântul
știa să asculte.

mai fost niciodată singur. Lumea
șoptea mereu povești celor care

Sfârșit. 🗨️ ✨ 🐾

ARICIUL ȘI PRIETENII LUI SALVEAZĂ PLANETA

Scrisă de David, Stefi și Mati

- O, hai să mă uit la televizor! Doar e vacanță, spuse Ariciul.

Pe ecran au apărut știrile de prima oră:

- Planeta e bolnavă! Apa e murdară, pădurile dispar, iar natura suferă...

Ariciul a tresărit.

- Hai să salvăm planeta! a zis el hotărât.

S-a dus la prietenii lui, oamenii.

- Trebuie să facem ceva!

- Să strângem gunoaiele! Să plantăm copaci! Să avem grijă de natură!

Așa au făcut. Împreună, au convins tot mai mulți oameni că e nevoie să salvăm planeta.

De atunci, toți trăiesc mai bine, iar planeta zâmbește din nou.

SFÂRȘIT

ARIEL, LEA, ANA, AMALIA ȘI SOPHIA

O poveste scrisă de Lea, Ana, Amalia și Sophia

Într-o zi cu soare, Sophia se plimba prin ocean. Apa era limpede, dar... dintr-o dată, a văzut niște plastic plutind. S-a întristat tare.

A venit și sora ei mai mică, Ama. Când a văzut și ea gunoaiele, i-a părut foarte rău. Și-a amintit de o floare pe care o văzuse într-o zi - o floare frumoasă, dar înconjurată de gunoaie. Se uita tristă la toate lucrurile aruncate.

Sora cea mare, Ana, se plimba și ea într-o zi cu soare. La un moment dat, a văzut un pisi narval (un animal marin inventat chiar de ele!) care era în pericol din cauza gunoaielor. Apoi... a văzut ceva și mai trist: un Pusheen (motănel pufos) care s-a înecat din cauza poluării.

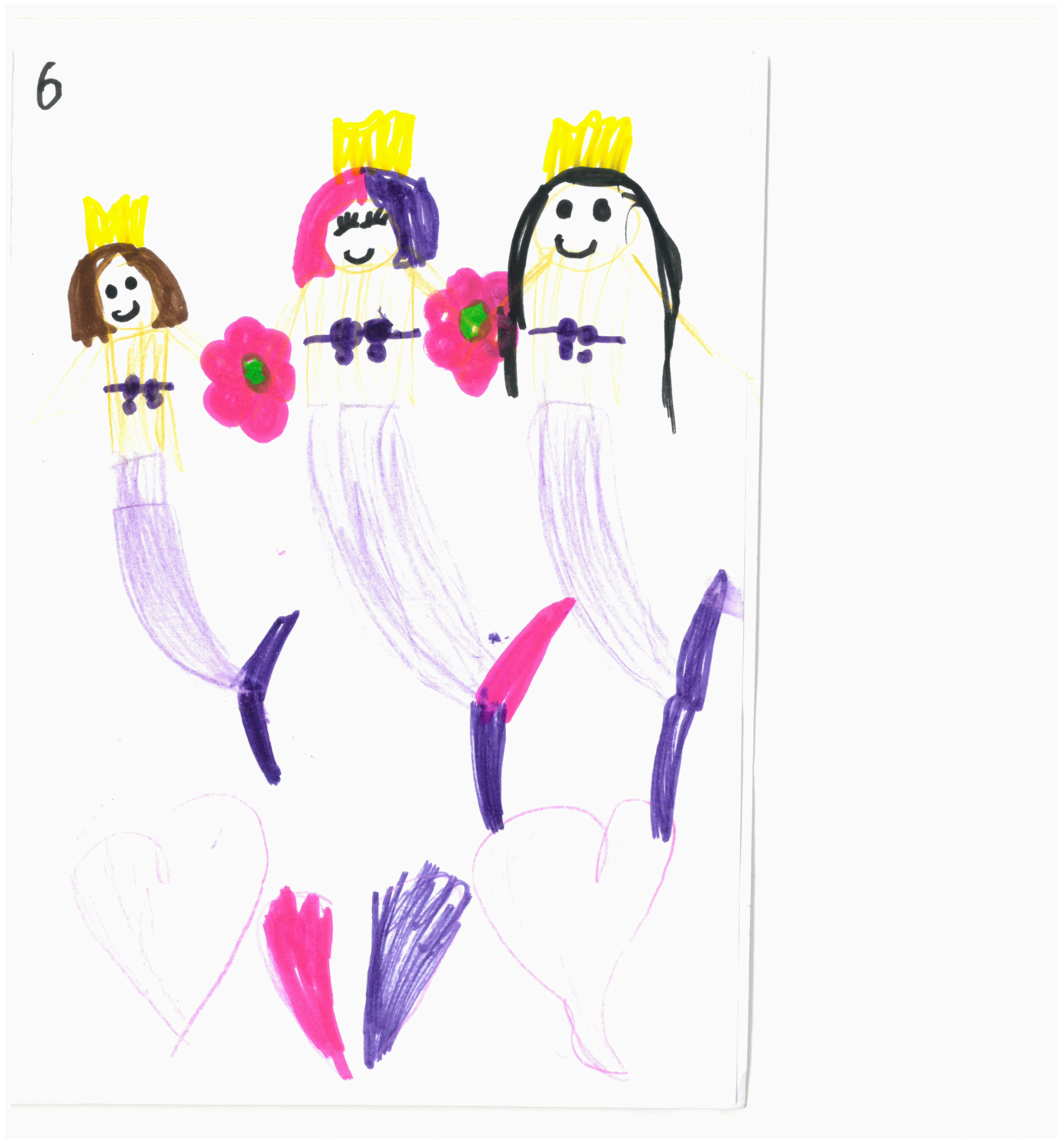

Surorile - Ana, Ama, Sophia și Lea - mergeau împreună când au văzut un pește blocat într-o plasă mare. S-au speriat și au început să plângă în hohote.

Atunci și-au dat seama cât de mult suferă oceanul.

Dar era și o zi specială: era ziua Sophiei, a Anei și a Leei! Cu toate acestea, uitaseră să o invite pe Pushica, prietena lor.

- Nu-i nimic, o vom invita data viitoare! au spus ele cu zâmbetul pe buze.

Pentru că acum aveau un plan:

Să salveze oceanul!

Și au început chiar de ziua lor: au adunat gunoaiele, au eliberat peștii și au promis că nu vor lăsa niciodată marea tristă.

SEÂRȘIT

CĂLĂTORIA ÎN ȚARA MINUNILOR

CĂLĂTORIA
ÎN ȚARA
TINCA
ANDI
EMA
MUNGINOR

de Ema, Tinca și Andi

Aici începe povestea noastră:

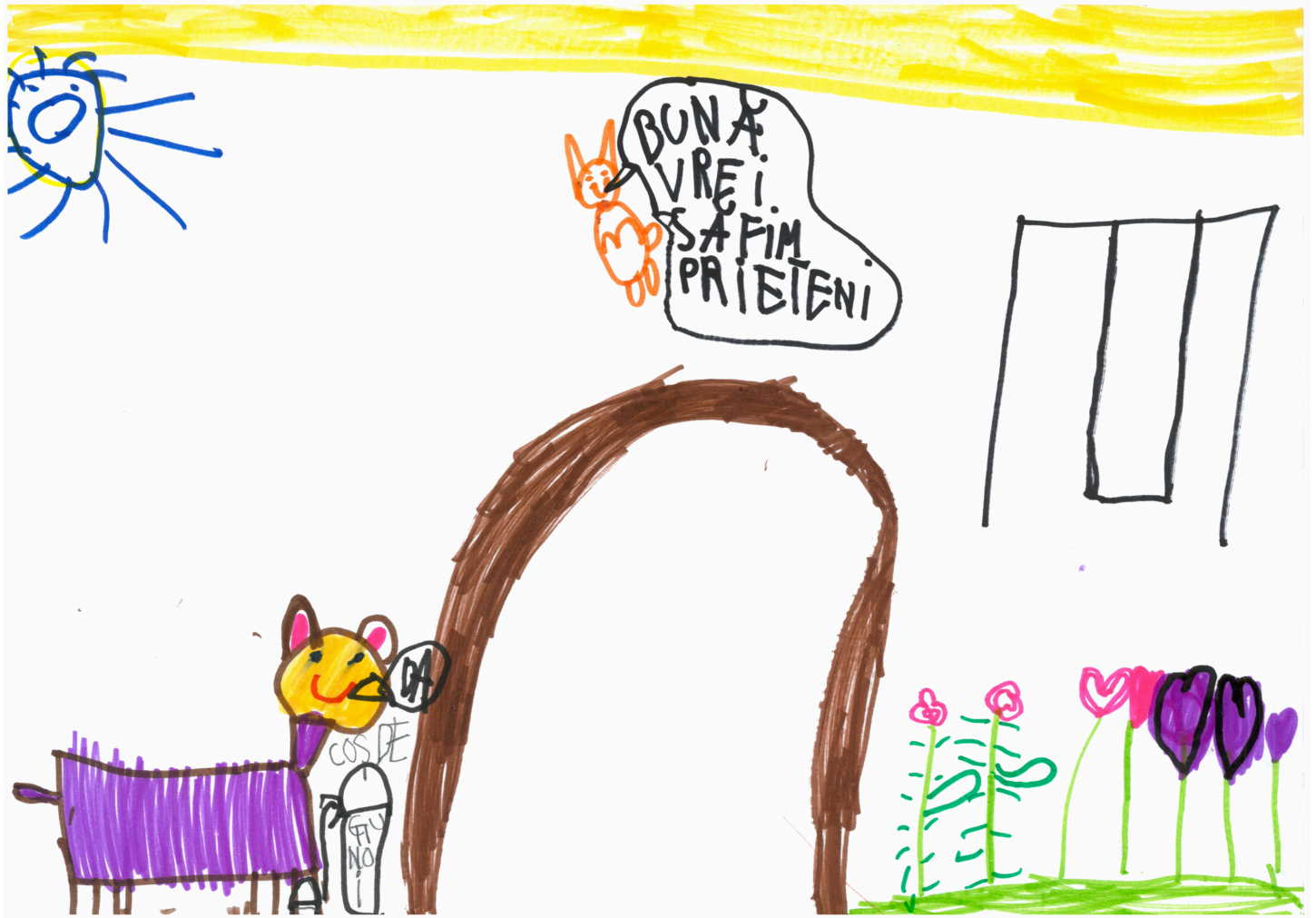
Era o girafă care a observat o pungă pe jos. A luat-o imediat și a dus-o la coșul de gunoi.

În același timp, Fifi, pisica, uda florile cu grijă.

Ursul s-a dus și el la plimbare și, dintr-o dată, a observat o găleată stricată. A ridicat-o și a aruncat-o la gunoi. Chiar atunci a apărut un iepure:

- Bună! Vrei să fim prieteni?
- Da! - a spus ursul bucuros.

Pe pământ, două girafe priveau curioase o casă în copac. Au urcat și... ce surpriză! Era o discotecă acolo sus! Muzică, lumini, voie bună! S-au distrat de minune!

După aceea au venit și pisicuța și ursul. Girafa îi aștepta fericită. Pe geam se vedea și o pasăre care cânta veselă.

Dar deodată... a venit furtuna! Tunete, fulgere, vânt!

Toată lumea se întreba:

- Cum a ajuns furtuna așa repede?

Dar nu a durat mult. După ploaie, a ieșit soarele și pe cer a apărut un curcubeu minunat, iar florile străluceau în lumină.

Toți s-au bucurat din nou și au știut:

În Țara Minunilor, fiecare zi e o aventură!

COPILII SALVATORI AI PLANETEI

O poveste scrisă de Iulia, Ilona și Mihai

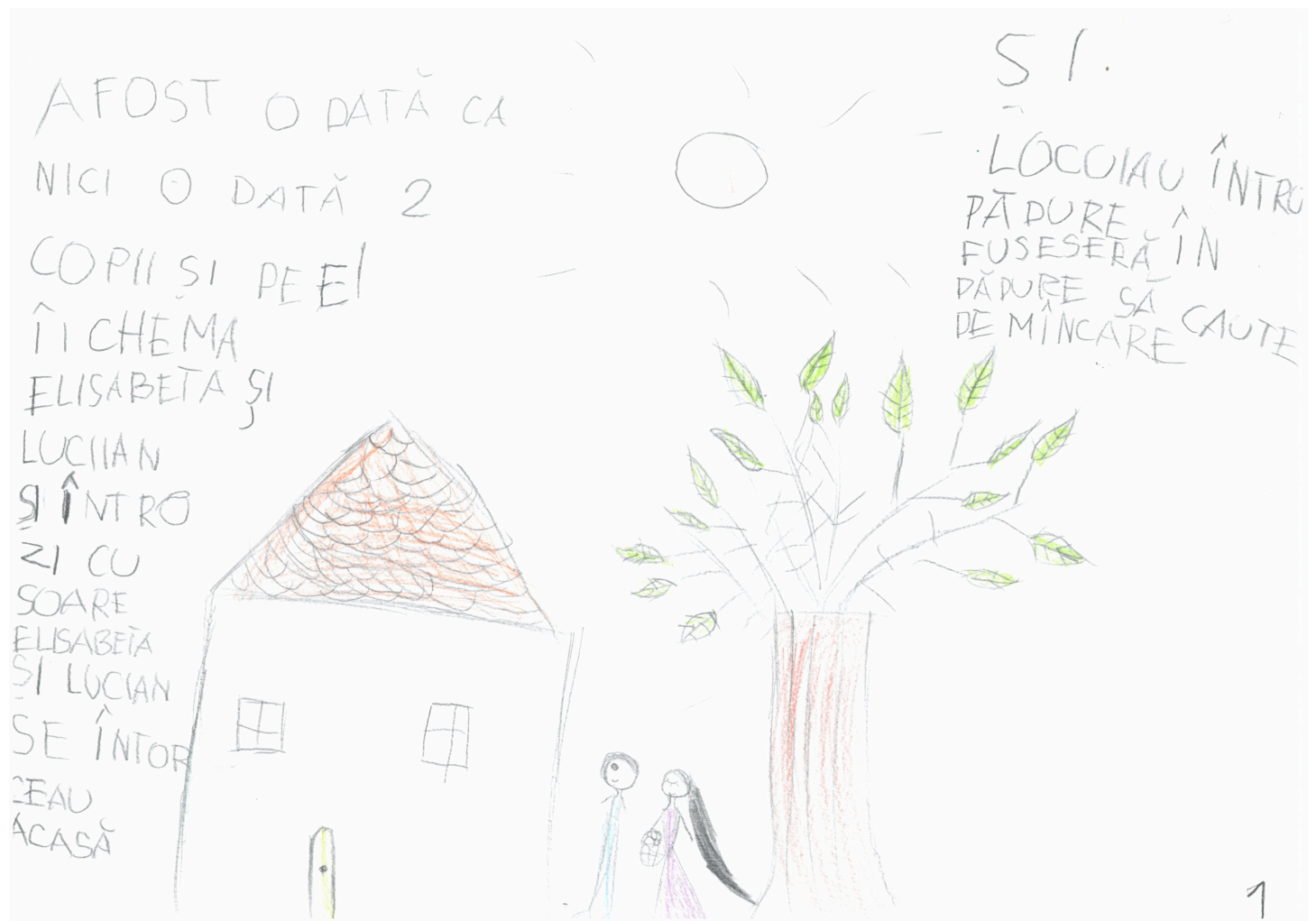
ILONA IULIA ȘI MIHAI
AUTORI

COPACUL
FERMI
ECAT ȘI COPILII
SALVATORI
AI PLANETEI

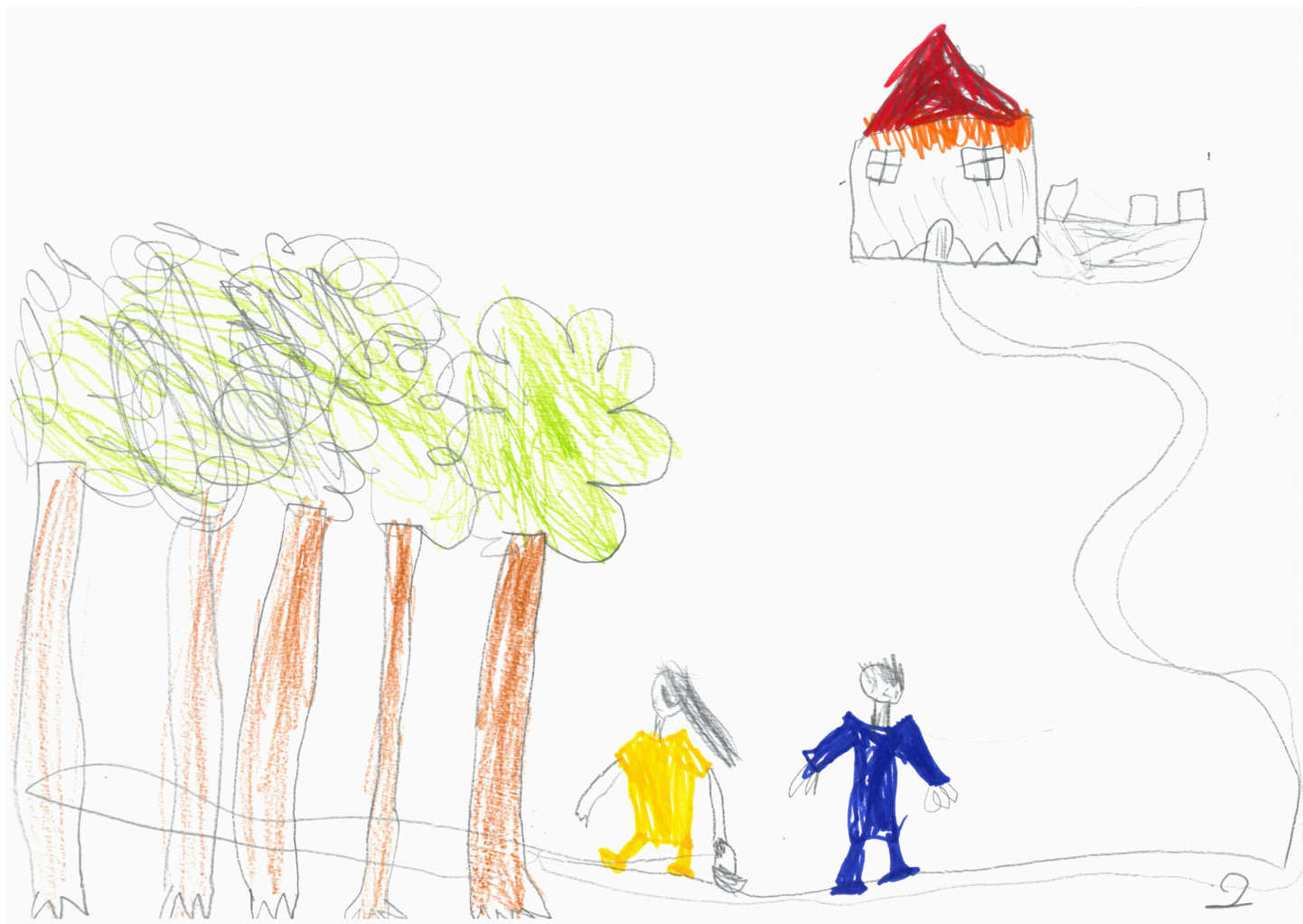

A fost o dată ca niciodată doi copii. Pe ei îi chema Elisabeta și Lucian.

Într-o zi cu soare, Elisabeta și Lucian se întorceau acasă. Ei locuiau într-o pădure frumoasă și fuseseră să caute de mâncare. După aceea, au ieșit la o plimbare prin pădure.

În drum spre pădure, băiețelul a cules niște floricele foarte drăguțe.

Apoi au început să se afunde tot mai mult printre copaci.

La un moment dat, au ajuns la un copac mare și bătrân. Dar nu era un copac obișnuit – era fermecat!

Copacul le-a vorbit cu o voce blândă și le-a spus să se apropie.

Apoi, din trunchiul lui, a apărut o scară lungă. Copiii au început să urce, curioși, și au intrat într-o scorbură aflată mai sus.

Înăuntru, au găsit o ușă.

Au deschis acea ușă... și în spatele ei era paradisul. Un loc atât de frumos, cum nu mai văzuseră niciodată: flori colorate, păsări care cântau, aer curat și lumină blândă.

După ce au privit totul cu uimire, au coborât înapoi pe scară.

Lângă copac, dintr-o căsuță magică, a coborât o prințesă superbă.

Ea le-a spus cum pot avea grijă de planetă:

- Nu aruncați gunoaie! Plantați flori! Aveți grijă de animale și păduri! Planeta e casa noastră!

Copiii i-au mulțumit prințesei din toată inima. Apoi s-au întors acasă.

A doua zi... au plecat într-o nouă aventură.

Pentru că ei erau copiii salvatori ai planetei!

Sfârșit.

GIRAFEA PRIETENOASA

de George si Stefan

Geo și Ștef au mers într-o sâmbătă în parcul de distracții, fiecare pe trotineta lui.

Le plăcea să vadă și alți copii venind pe biciclete și trotinete, amintindu-și ce învățaseră la Săptămâna Verde: cât de important este să protejăm planeta.

Au urcat în carusel, s-au legănat până aproape de cer și au coborât pe toboganul cel mare. Totul părea perfect.

Dar, așteptându-și rândul la toboganul de piatră, au zărit în depărtare o grădină zoologică.

Curioși, au pedalat repede într-acolo.

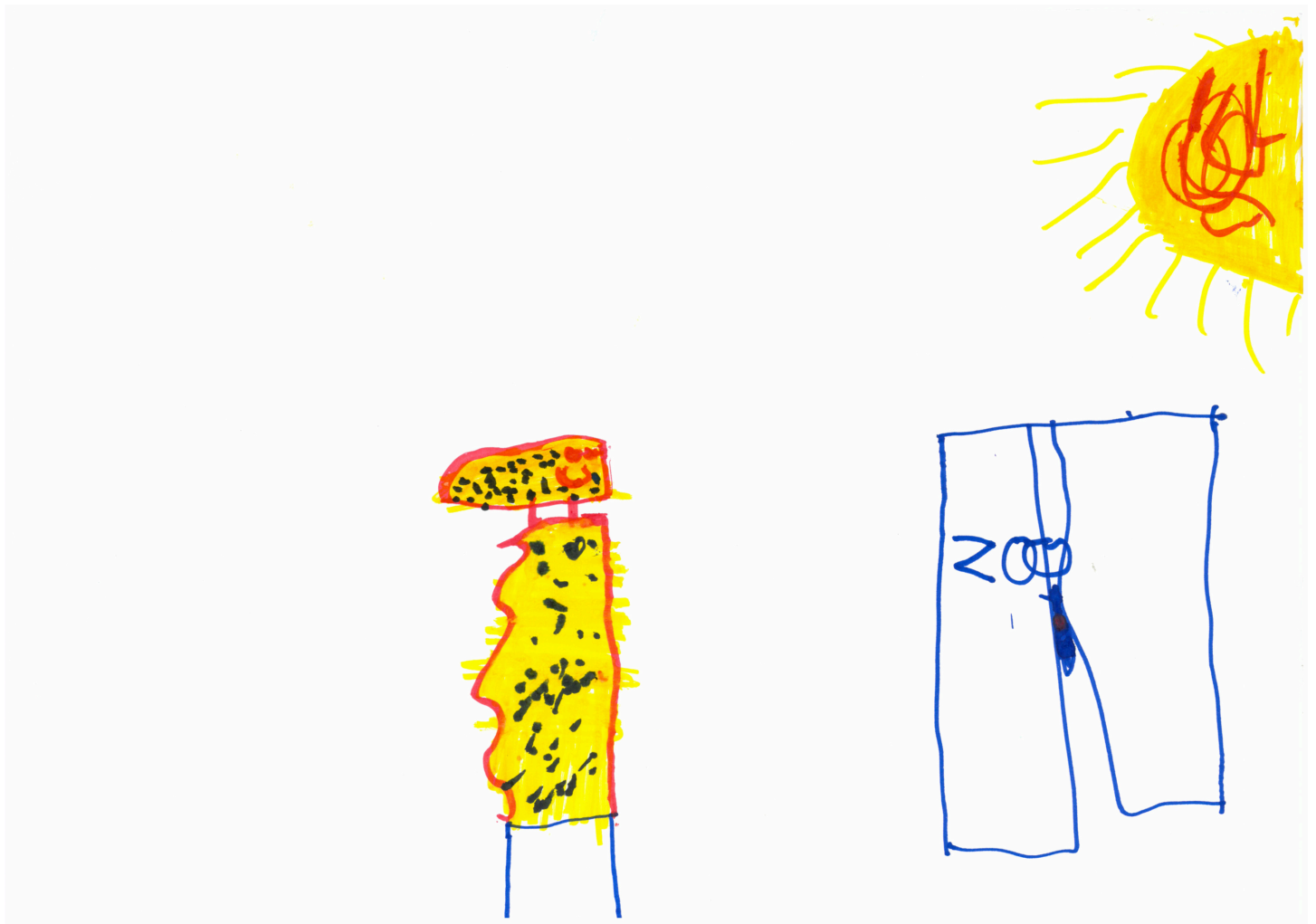

Numai că nu era un zoo obișnuit, ci un refugiu pentru animale rănite.

Acolo au întâlnit o girafă prietenoasă.

- Pssst... vreți să fim prieteni? le-a șoptit ea.

Girafa le-a povestit cum fusese salvată din savana ei, după ce oamenii o distruseseră ca să construiască acolo drumuri.

Îi era dor de casă, dar era fericită că există oameni care iubesc animalele și natura.

Geo și Ștef s-au întors în parc cu o poveste minunată de spus. Le-au povestit tuturor copiilor despre girafă și au înțeles că adevărata aventură nu e doar să te distrezi, ci și să ai grijă de planetă.

Sfârșit

MAXI CERCETATORUL SI PLANETA SALVATA

O poveste creată de Călin, Alecu și Tudor

Maxi Cercetătorul, Dino Cercetătorul și Bimbo priveau liniștiți la televizor, când au aflat o veste tristă: planeta era în pericol! Era otrăvită și avea nevoie de ajutor.

- Trebuie să plecăm într-o misiune! a zis Maxi hotărât.
- Să pornim chiar acum! a zis Dino.
- Eu aduc proviziile! a spus Bimbo.

Cei trei prieteni au pornit la drum, într-o mare călătorie prin păduri dese, munți înalți și râuri repezi.

După multe aventuri, într-o dimineață, Maxi s-a trezit înconjurat de flăcări. Dar nu era speriat, pentru că știa că prietenii lui sunt aproape.

Sus, pe o stâncă, îl așteptau deja Dino și Bimbo.

- Repede, Maxi! Avem comoara! strigau ei.
- Hai să deschidem cufărul! a spus Bimbo.

Au deschis cufărul magic și, din el, s-a ridicat o lumină puternică. Planeta a început să strălucească din nou, curată și fericită. Otrava a dispărut, iar natura a înflorit.

- Am reușit! au strigat toți trei în cor.

Și așa, datorită curajului și prieteniei lor, planeta a fost salvată.

SFÂRȘIT

PLANETA SALVATA

1
DIMITRIOS

2
GABRIEL

3
EFE

4
ERIC

INTORUL

A fost odată niște oameni care locuiau pe o planetă frumoasă. Ei aruncau gunoaie peste tot, fără să le pese de ce lăsau în urmă. Aruncau sticle, hârtii și pungi murdare pe străzi. Natura suferea, dar ei nu vedeau asta. Se purtau... bezmetic.

Dar într-o zi, un ninja care iubea natura mergea liniștit prin pădure. Dintr-o dată, o pungă murdară i-a căzut fix în cap. S-a uitat în jur și a văzut cât de mult era poluată planeta. Gunoaiele erau peste tot. A fost momentul în care s-a hotărât:

- Trebuie să salvez planeta!

Mai întâi, ninja s-a întors acasă și s-a gândit: Dacă vreau să schimb lumea, trebuie să încep cu mine. Așa că și-a curățat camera, a aranjat jucăriile și a pus totul la locul lui.

Când a terminat, s-a simțit mai bine. Și parcă și planeta se simțea puțin mai bine.

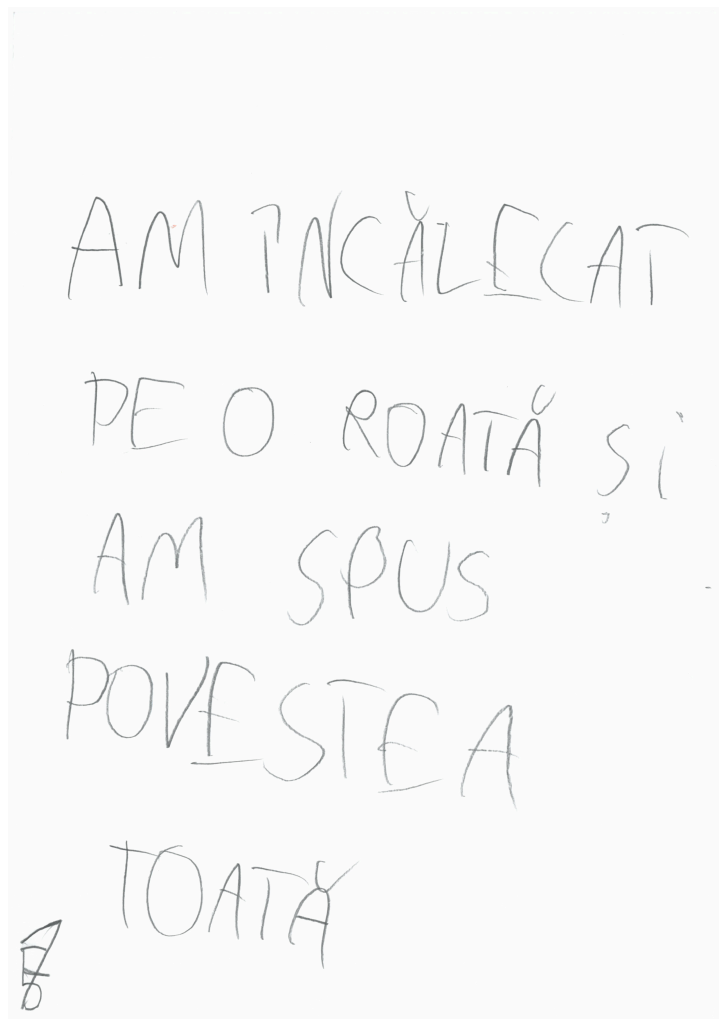
Apoi, a vorbit cu prietenii lui. Le-a spus ce a făcut și cum a început să ajute natura. Prietenii lui au vrut și ei să ajute, așa că și-au curățat camerele și au început să strângă gunoaie din parcuri și de pe străzi.

Împreună, au format o echipă:

Echipa Salvatorii Planetei.

Au mers prin orașe, păduri și sate, adunând gunoi, plantând copaci și vorbind cu oamenii despre cât de important este să păstrăm totul curat.

SPERĂM CĂ VA
PLĂCUT POVESTEA
NOASTRĂ?

8

SEÂRȘIT

STELLA, ALEX, LILI ȘI TEDI SALVEAZĂ PLANETA

poveste scrisă de Agatha și Runa

A fost odată ca niciodată o girafă pe nume Stella, un pinguin pe nume Alex, un porc pe nume Lili și un ursuleț pe nume Tedi.

Într-o zi, au auzit la știri o veste tristă:

Planeta era bolnavă! Gunoaietele o acopereau, iar natura suferea.

Atunci au hotărât să plece într-o aventură ca să salveze planeta.

Când au ajuns în pădure, au găsit multe gunoaie aruncate. Porcul Lili și ursulețul Tedi s-au speriat când au văzut cât de murdar era totul.

Apoi au venit girafa Stella și pinguinul Alex.

Au început cu toții să strângă gunoaiele. Au căutat un coș de gunoi și, când l-au găsit, au aruncat acolo tot ce strânseseră.

După ce au terminat, s-au bucurat tare mult și au spus cu mândrie:

— **Am salvat planeta!**

Și așa, prietenii au învățat că, dacă lucrează împreună, pot face lumea mai curată și mai frumoasă!

Sfârșit.

CĂLĂTORUL ȘI AMULETA

de Vladimir

Într-o noapte senină, un călător a ajuns în Pădurea Protectoare a Amuletei Vieții. Curios și curajos, el a pășit printre copacii înalți și luminoși.

Pe drum a descoperit urmele unei vechi lupte. Pe jos erau armuri, scuturi și sulici uitate de mult timp. Pădurea era tristă și neîngrijită, iar călătorul și-a dorit să o ajute să își recapete frumusețea.

Dintr-odată s-a auzit un zgomot misterios. Era chemarea Amuletei Vieții! Călătorul s-a ascuns după un copac și a privit cu atenție. Apoi a pornit cu grijă spre templul ascuns din inima pădurii.

Pentru a deschide poarta templului, el a folosit o sulică veche găsită pe drum. Înăuntru strălucea Amuleta Vieții, mai frumoasă decât își imaginase vreodată.

Călătorul a luat amuleta și, în clipa aceea, pădurea a prins din nou viață. Florile au înflorit, păsările au început să cânte, iar aerul a devenit curat și proaspăt.

Bucuros că a ajutat natura, călătorul și-a continuat drumul, știind că planeta este acum un loc mai frumos pentru toți.

Sfârșit 🍄 🦊 🕒 🐻

ÎN AJUTORUL MEDIULUI

de Tecla, Anastasia și Veronica

Capi este un capibara tare jucăuș și prietenos. Astăzi s-a hotărât să facă o plimbare prin pădure. Vremea e perfectă, iarba este verde ca smaraldul, norii sunt pufoși ca zahărul. Soarele strălucește sclipitor pe cerul senin.

Capi se plimbă prin pădurea veselă. Deodată se aude un tunet puternic. Privește în sus. Începe să plouă cu găleata. Pe lăbuța lui se așează ceva mic și ud. Micuțul capibara se uită pe lăbuță. Acolo zărește o picătură mică de apă cristalină.

La început nu-i dă prea multă importanță, dar apoi a auzit o voce subțirică.

Mirat, întreabă:

— Cine vorbește?

— Eu, eu, aici jos, în lăbuța ta!

— Dar de ce ești atât de murdară?

— Sunt murdară din cauza gunoaielor aruncate neglijent de către oameni în mediul înconjurător.

Picătura îi istorisi animăluțului povestea gunoaielor care ajung în natură. Capi a înțeles cât de important este să protejăm natura. Împreună cu Picătura, a adunat toate gunoaiile din pădure.

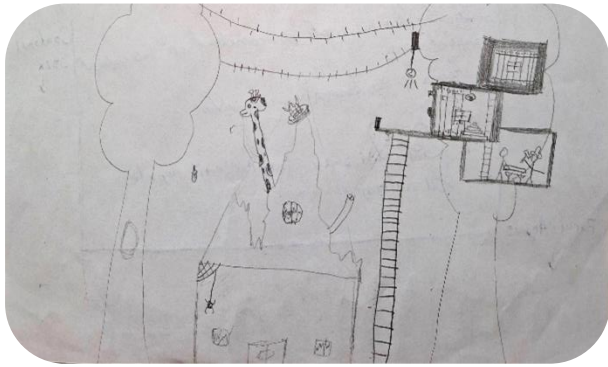
De atunci, toate animalele păstrează natura curată și îngrijită.

Sfârșit 🍄 🐾 🦊 🐻 🐿

JUNGLA ANIMALELOR

de Simona Iancu și Matei Oprea

Într-o zi, Simona și Matei au hotărât să meargă în junglă ca să vadă animale sălbatice. Ei s-au dus în inima pădurii tropicale. În ziua de luni, fiecare și-a ales un cal, iar peste cinci săptămâni au ajuns în jungla tropicală.

Când au ajuns acolo, au început să construiască o casă într-un copac, iar la amurg au găsit o locuință în paragină și s-au apucat să se adăpostească acolo. Dimineața au început să construiască și și-au luat toate materialele, adică unelte, cuie și cărămizi din casa cea veche. În afară de mâncare și apă, au adus cu ei și un bec cu care au confecționat un felinar.

A doua zi au aflat că pot vorbi cu animalele junglei. Ei au făcut o căsuță în copac, cu trei camere și o terasă. În ea era un dormitor terminat, o sufragerie pe jumătate terminată, o bucătărie la care abia au început să lucreze și o terasă nou-nouță. Va fi cea mai minunată casă făcută de ei.

* * *

Dialogul dintre animale

— Mă întreb dacă în jungla asta vom întâlni animale, zise Simona.

— Și mie mi-ar plăcea să vedem măcar un papagal, a zis Matei.

— Aaaag! a zis o voce pițigăiată. Eu sunt Araga, papagalul care vă arată toată jungla și animalele ei.

— Vreau să vin și eu! Eu sunt tigrul Argus!

— Și eu și tu și noi și voi vreau să mer-mergem, și eu și eu sunt maimuțica Ararari!

— Dacă tot vin toți măștrii junglei, atunci îl chemăm și pe Stix să-l cheme și pe căprioara Honora, vulturul Gorgo și jaguarul Calis, zise Araga.

— Cine e Stix? întrebă Matei.

— Sti-Sti-Stix este co-condorul cel înțe-înțelept, a spus Ararari.

— Aaa! a zis Simona. Acum am înțeles.

Cei doi s-au împrietenit repede cu animalele.

PĂDUREA VERDE

de Vladi D. și Noah O.

Într-o pădure a venit o familie de exploratori. Acolo au găsit o grămadă de gunoaie aruncate. S-au dus să ia niște saci și s-au apucat să strângă gunoaiele.

Au muncit toată dimineța. Au adunat sticle, cutii și ambalaje lăsate pe jos. Cu fiecare sac umplut, pădurea devenea mai curată și mai frumoasă. Exploratorii erau bucuroși că pot ajuta natura.

Acum glasurile pădurii se plimbă prin aerul curat. Veverițele străbat pădurea, bufnița veghează noaptea, urșii prind pești, vulpea cea șireată aleargă, iar lupul străbate pădurea.

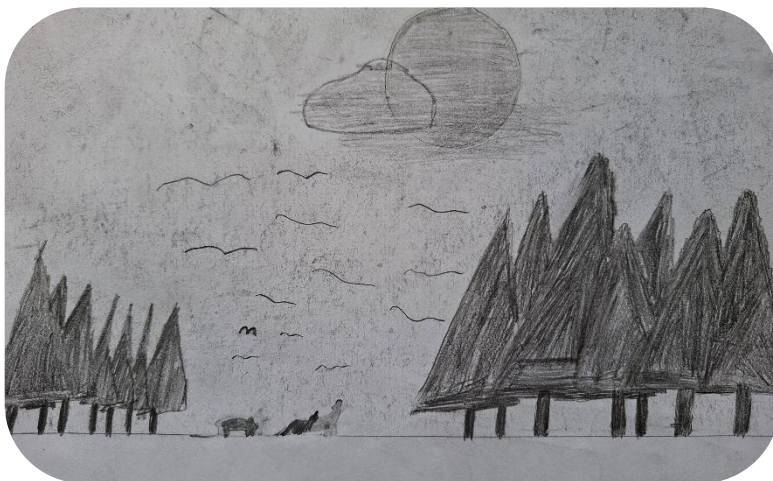
Printre copaci se aud cântecele păsărilor. Fluturii colorați zboară din floare în floare, iar iepurașii se joacă prin poieni. Razele soarelui pătrund printre crengile copacilor și luminează mușchiul verde de pe pământ.

Pădurea este plină de farmec. Ea ne trezește amintiri verzi. La apus, toate animalele se duc la cuiburile lor: maimuțele prin copaci, păsările pe sus, iar restul pe jos.

Familia de exploratori a privit cu mândrie în jur. Pădurea era din nou curată și primitoare. Animalele păreau mai fericite, iar aerul era proaspăt și plăcut.

Înainte de a pleca, exploratorii au promis că vor avea mereu grijă de natură și îi vor învăța și pe alții să protejeze mediul înconjurător.

Pădurea ne dă aer curat și ne oferă un cămin minunat pentru multe viețuitoare. De aceea, trebuie să o păstrăm mereu curată și sănătoasă.

PLANETA NOASTRĂ ARE NEVOIE DE AJUTOR

de Arik

Acum vreo câteva sute de mii de ani, oamenii trăiau în armonie cu natura. Ei nu vâneau în exces, mâncau echilibrat și foloseau tot ce aveau de la animalul vânat.

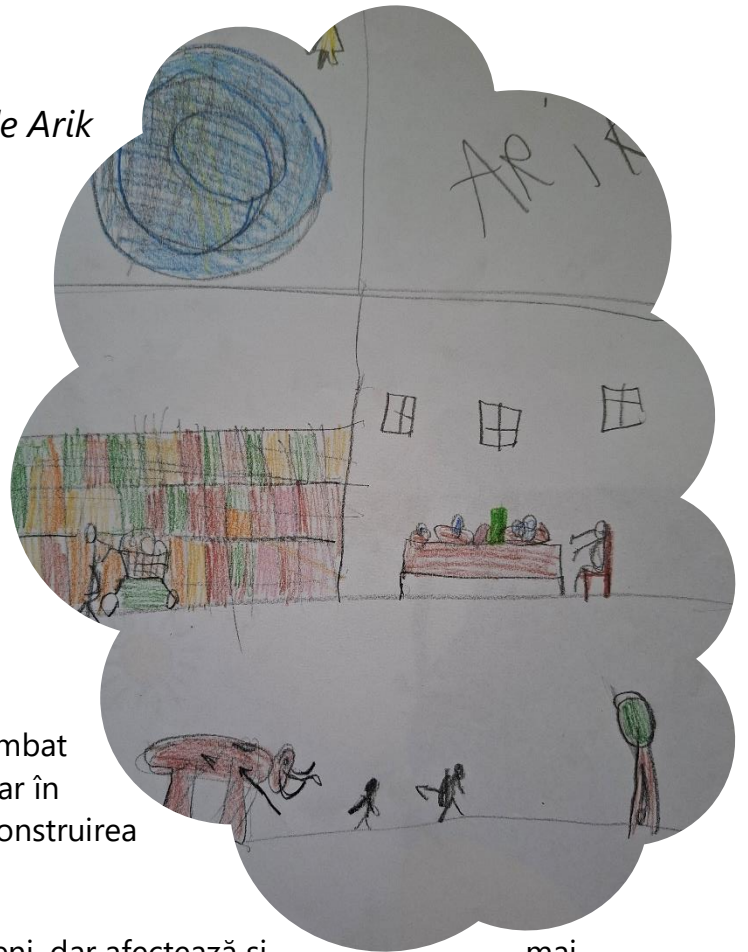
Dar acum nu mai trăim în armonie cu natura. Mâncăm prea mult, cumpărăm în exces și nu folosim tot ce am cumpărat. Am devenit lacomi cu resursele Pământului, făcând multe distrugeri.

Începând să extragem petrol, am schimbat multe lucruri. Aceste activități nu sunt rele, dar în exces da. Fumul de la țevile de eșapament, construirea mașinilor și multe alte activități poluează.

Poluarea ne afectează pe noi, ca oameni, dar afectează și mai mult animalele. Ea conduce la încălzirea planetei, anotimpurile sunt date peste cap și multe animale își pierd casa.

Noi putem să ajutăm. Iată câteva lucruri pe care le putem face pentru a opri acest fenomen:

- Închide lumina când ieși din cameră.
- Economisește apa.
- Cumpără doar cât ai nevoie.
- Plantează copaci și alte plante.

PLANETA NOASTRĂ

de Ștefan, Matias și Luca

În zilele noastre, planeta noastră este foarte poluată. Oana și Hans se duc la mare. Pe plajă au găsit multe deșeuri.

Ei au cumpărat strictul necesar pentru a curăța deșeurile. Copiii au început să strângă gunoaiile, iar părinții le-au dus la un centru de reciclare. Acolo au fost reciclate.

În ziua următoare, când mergeau la picnic, au zărit un domn care tăia copaci.

— Bună ziua, domnule! De ce tăiați copacii?

— Eu tai copacii deoarece din ei se fac multe lucruri.

— În locul lor o să plantați alții?

— Desigur.

— Din acești copaci se vor face cărți și caiete?

— Da, din ei se fac caiete și cărți.

Copiii s-au dus cu acel domn la o tipografie. Acolo au compus o carte.

Oana și Hans au învățat multe despre planetă.

Sfârșit 🌱👉🐱🐼👉

PLANETA VERDE

de Natalia, Adelia și Eva

Într-o zi, Răzvan și Sandra se plimbau prin oraș. La un moment dat, ei se uitau în jurul lor și vedeau lucruri urâte. Deșeurile erau împrăștiate, sticlele erau aruncate, iar peste tot pe jos erau ambalaje.

După aceea le-a venit o idee: să-l cheme pe Omul Verde. Omul Verde era cel care voia să facă o lume mai bună pentru toți.

După puțin timp de așteptare, Omul Verde a ajuns. Când a văzut ce se întâmplă, și-a spus în gând: "Ce haos e aici!"

Apoi le spune copiilor:

- Haideți să ne punem pe treabă!
- Desigur! Hai să ne apucăm de lucru!

Peste puțin timp, Răzvan întrebă:

- Oare cine a făcut dezordinea asta?

Omul Verde îi spuse:

- Omul Poluare este de vină. El și echipa lui rea fac străzile pline de deșeuri.

După o oră, cei trei terminaseră să facă curat pe stradă. Erau mândri de munca lor.

Omul Verde spuse:

- Ca să avem o lume frumoasă în care putem trăi, trebuie să protejăm Pământul. Avem nevoie de o planetă verde pentru a trăi sănătoși.

Sfârșit 🐼 🐱 🐭 🐾

STRÂNGEM DEȘEURILE

de Alisa, Diana și Stanca

Trei colege, Diana, Stanca și Alisa, au mers împreună într-o pădure. Era o zi de primăvară și soarele le lumina chipurile.

După un sfert de ceas, se opresc și se așează pe niște bușteni acoperiți cu mușchi. Își mănâncă sandvișurile cu cașcaval și privesc peisajul de poveste.

Dar Diana vede ceva în neregulă.

— Fetelor, voi vedeți acele gunoaie?

— Desigur! Am în rucsac, niște saci și mănuși de unică folosință, spuse Stanca. Le putem folosi.

După aceea s-au dus să strângă deșeurile.

— Cine sare mai sus, un șoricel sau o casă?
întrebă Diana în timp ce ridică o doză goală de Fanta de pe iarbă.

— Care? veni răspunsul Alisei.

— Păi, casele pot sări?

— Nuuu...

— Cine sunt aceia? întrebă Stanca.

Fetele văzură niște oameni într-un luminiș.

— Trebuie să-i oprim. Ei aruncă deșeuri pe iarbă.

Au mers la ei și le-au spus:

— Hei! Știați că, dacă un animal se blochează într-o pungă ca asta, se poate sufoca și poate muri?

— Și ce ne pasă nouă de animale? întrebă o fată.

— În primul rând, animalele sunt viețuitoare ca și noi. Unele, precum vacile, oile și porcii, ne oferă lapte, lână și carne, iar păsările ne dau ouă, zise Stanca.

— Nu ne-am gândit la asta, spuse Damian.

— Putem să vă ajutăm să strângeți gunoaiele? întrebă Mihnea.

— Desigur! spuse Stanca.

Apoi Diana, Stanca, Alisa, Natalia, Medeea, Elisa, Tudor, Mihnea și Damian au început să strângă gunoaiele din întreaga pădure.

Pe lângă faptul că s-au distrat de minune, cei nouă au devenit prieteni. Au plecat la casele lor, dar nu au uitat niciodată acel moment.

Sfârșit 🐼 🐱 🐭 🐻

CEAINICUL CARE PRINDE VIAȚĂ

de V.R.

A venit vacanța și am plecat la bunica la țară. Am găsit-o afară, în curte, făcând treabă de zor. A început curățenia de primăvară. Ea m-a trimis să îi aduc uneltele necesare dintr-o magazie.

arătat bunicii, care a fost surprinsă de ideea mea. I-a plăcut foarte mult și am găsit împreună locul cel mai potrivit în grădină.

A fost o vacanță minunată. Sunt bucuros că i-am făcut o surpriză frumoasă bunicii și că am salvat ceainicul vechi, dându-i o viață nouă.

CEASUL

de M.E.

A fost odată un ceas care s-a stricat. I s-a spart ecranul și părea că s-a transformat în ceva ce trebuia aruncat.

Dar nu a fost așa, căci tatăl lui Andrei l-a transformat într-o jucărie, într-o minge de baschet. Lui Andrei i-a plăcut foarte mult și i-a împrumutat-o prietenului său Alexandru.

Alexandru s-a mirat când a auzit că mingea fusese înainte un ceas stricat.

— **Serios? Dintr-un ceas vechi s-a făcut o jucărie? întrebă el.**

— **Da! spuse Andrei. Tata mi-a zis că unele lucruri nu trebuie aruncate imediat. Ele pot fi refolosite.**

Cei doi copii s-au jucat afară cu mingea și au avut grijă să nu o piardă. Andrei a înțeles că, dacă refolosim lucrurile vechi, ajutăm natura.

Așa nu mai facem atât de mult gunoi și planeta rămâne mai curată.

De atunci, Andrei s-a uitat mai atent la obiectele stricate din casă. Înainte să le arunce, se întreba:

— **Oare pot să le refolosesc sau să le duc la reciclat?**

ELECTRONIC PEPSI

de F.E.

Pepsi s-a născut în 1965 și era bun și "cute". Dar, într-o zi ploioasă, un fulger l-a lovit și s-a transformat în *PEPSIUL ELECTRONIC*. El putea încărca orice telefon, tabletă sau multe altele. Într-o zi s-a întâlnit cu *SPRITE ELECTRONIC* și au devenit cei mai buni prieteni.

Ei au plecat împreună prin oraș și au văzut multe telefoane vechi aruncate lângă coșul de gunoi. *PEPSI*-s-a întristat și a zis că nu e bine să aruncăm lucrurile electronice oriunde, pentru că ele pot supăra natura. *SPRITE*-ul a avut o idee bună: să le ducă pe toate la un centru de reciclare. Acolo, telefoanele vechi au primit o nouă viață și au fost transformate în piese folositoare.

De atunci, *PEPSI* și prietenul lui au devenit eroii verzi ai orașului. Ei îi învățau pe copii să nu arunce baterii, cabluri și tablete la gunoi, ci să le recycleze. În fiecare zi, *PEPSI* încărca telefoane, dar și inimile oamenilor cu grijă pentru planetă.

FEONUL CE VOIA SĂ FIE RECICLAT

de S.H.

A fost odată un feon care voia să fie reciclat. El stătea în casa unui copil care voia să se usuce singur cu el, dar de fiecare dată își încurca părul în feon.

Într-o zi, când feonul abia începea să se simtă mai bine după ultima baie, a văzut-o pe mama băiatului, Adi, mergând spre tomberon.

— **Nu ți se pare stricat? întrebă mama. Se încurcă mereu cu părul tău.**

— **Ba nu, spuse băiatul. Îl mai pot folosi. Nu-l arunca chiar acum!**

Dar era prea târziu.

— **Ajutor! strigă feonul cu lacrimi printre cabluri. Alo, e cineva aici? întrebă el speriat.**

Lângă el era o pungă de plastic.

— **Da, da, sunt aici! răspunse punga.**

— **Poți, te rog, să mă scoți? întrebă feonul.**

— **Desigur! Unde ești?**

— **În tomberon, spuse feonul.**

Punga îl scoase cu grijă afară.

— **Cum ai ajuns acolo? întrebă punga.**

— **M-a aruncat mama unui copil, spuse feonul plângând.**

Deodată, s-a auzit vocea mamei:

— **Hei, lasă că trece. Merg să duc gunoiul, scumpule!**

Feonul șopti repede:

- **Trebuie să plecăm repede!**
- **Aici suntem în siguranță**, spuse pungața, auzind-o pe mama aruncând gunoiul.

Feonul oftă și zise:

- **Eu chiar, chiar vreau să fiu reciclat.**
- **Și eu**, răspunse pungața. **De când am fost cumpărată, mi-am dorit asta.**
- **Hai să ieșim de aici!** spuse feonul.
- **Pe unde?** întrebă punga.
- **Pe aici!** îi arătă feonul bucuros.

Peste câteva zile, au ajuns la centrul de reciclare.

- **Abia aștept!** spuseră amândoi în cor.
- **Suntem aici! Suntem gata pentru o viață nouă!**

Și așa au început o viață nouă, iar de atunci înainte s-au „văzut” în fiecare an la reciclat.

LAPTOPUL STRICAT

de A.G.

A fost odată un laptop și un băiat. Ei se jucau mult Minecraft, dar copilul s-a jucat în cameră baseball și a spart ecranul laptopului și lampa. Laptopul a crăpat în toate părțile.

— O, nu, ce o să-i spun mamei? Sper că nu o să afle! zise băiatul speriat.

Dintr-odată s-a auzit ușa camerei. Era mama cu o tavă de biscuiți. Când a văzut laptopul și lampa, a încremenit de supărare.

— Ce s-a întâmplat aici? întrebă mama.

— Dar, mama, tata mi-a zis că îmi cumpără unul nou, spuse băiatul.

Mama s-a uitat la el și i-a zis:

— Chiar dacă primim unul nou, nu aruncăm laptopul la gunoi. El are piese care pot fi reciclate.

Băiatul a dat din cap și i-a părut rău. A înțeles că lucrurile stricate nu trebuie aruncate oriunde, pentru că pot murdări planeta.

A doua zi, au dus laptopul la un centru de reciclare pentru electronice. Acolo, oamenii au spus că piesele bune pot fi folosite din nou.

Băiatul a fost bucuros, pentru că laptopul lui nu a ajuns la gunoi. El și-a promis că va avea mai multă grijă de lucrurile lui și de natură.

De atunci, când vedea baterii, becuri sau aparate stricate, îi spunea mamei:

— Hai să le ducem la reciclat, ca să protejăm planeta!

ROBOȚII DIN CIMITIRUL DE FIER

de H.A.

— Aveți 50% reducere la noul robot ASUS Pro! Cumpărați acum! se auzi o reclamă puternică dintr-un ecran vechi.

— Pe bune? strigă Merlin, supărat. Stăpânii noștri ne-au abandonat aici pentru că există deja alte modele mai bune ca noi, iar noi așteptăm să ne înghită monstrul și să ne dea o nouă viață. Și voi faceți reclamă la "Distrugător"?

— Merlin, hai să ne calmăm, spuse un alt robot, cu voce joasă.

— Cum să mă calmez? întrebă Merlin.

— Nu avem cum să evităm inevitabilul. Și, până la urmă, nu e bine să avem o nouă viață în modul ăsta?

Merlin lăsă capul în jos.

— Când ne pierdem unul pe altul, nu. Nu mai pare o viață nouă.

Celălalt robot tăcu puțin, apoi spuse:

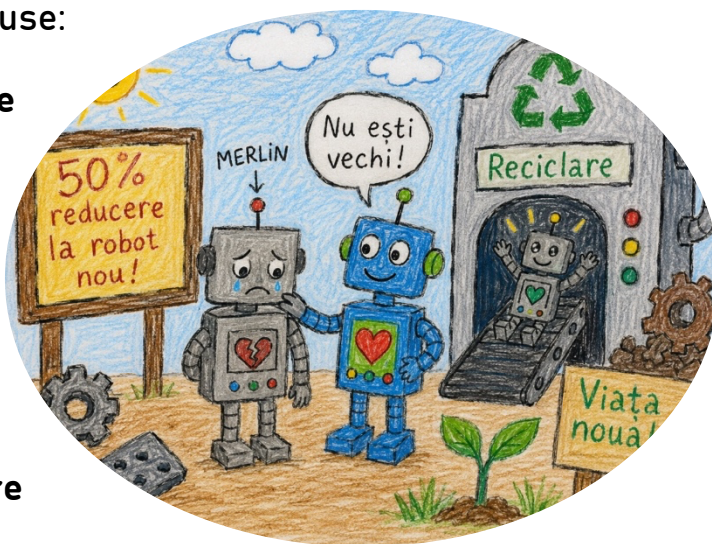
— Poate că ai dreptate. Dar poate că reciclarea nu înseamnă sfârșitul. Poate înseamnă începutul altcuiva.

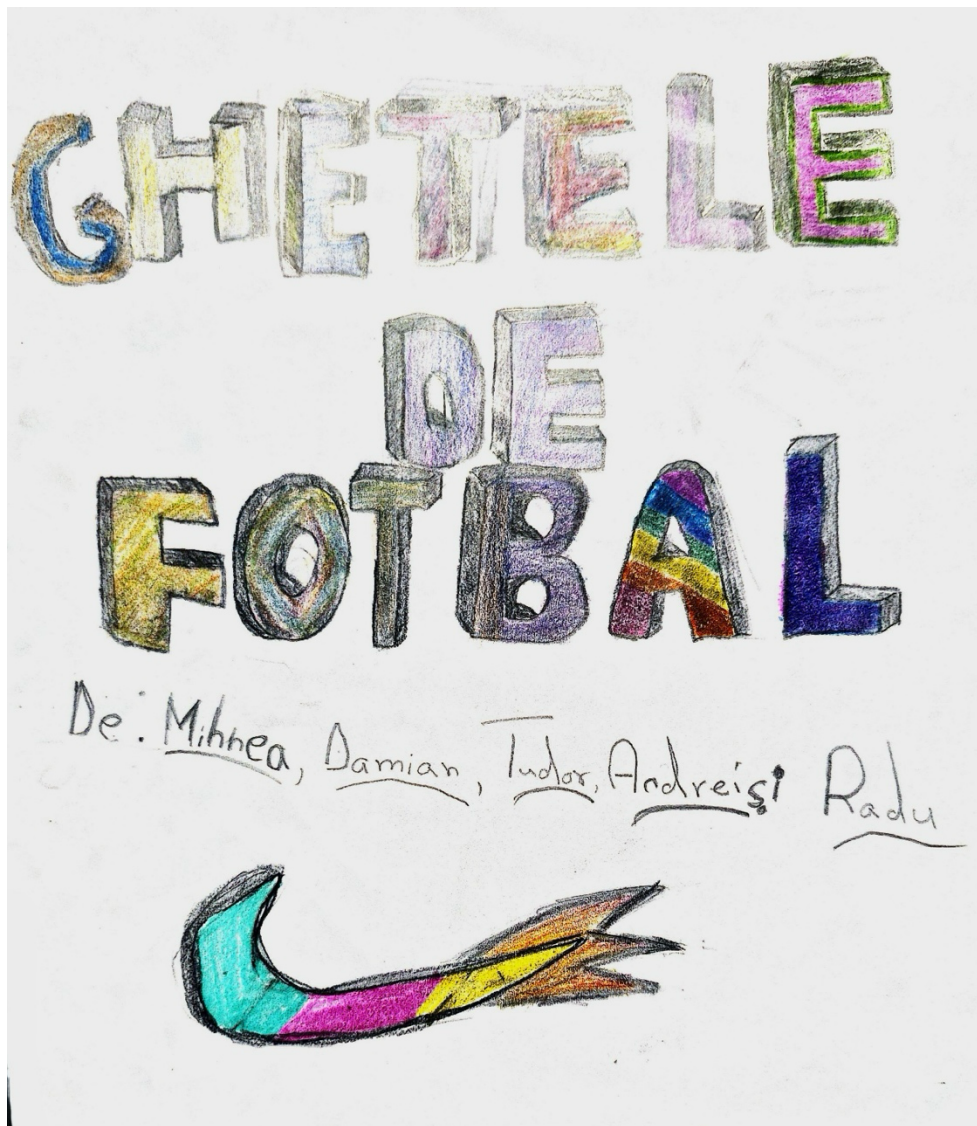
— Și când căutăm cheia pentru ușa încuiată a adevărului? întrebă Merlin. Când stăm aici ca niște cărți oarbe, fără să știm ce urmează?

— Poate că ăsta nu e drumul spre noua viață, răspunse robotul încet.

Merlin privi spre uriașul aparat de reciclare, care scotea sunete grele de metal.

— Sau poate că este... spuse el, aproape în șoaptă.

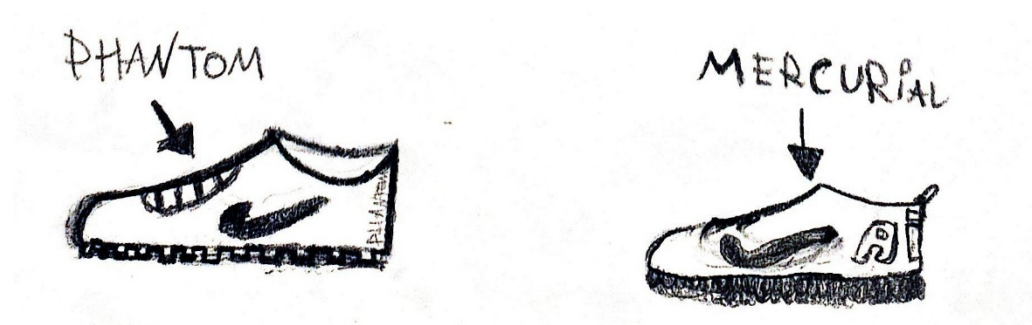

GHETELE DE FOTBAL

de Mihnea, Damian, Tudor, Andrei și Radu

Odată erau niște ghețe de fotbal Nike Mercurial. Băiețelul care le purta le-a dus la reciclat.

În coșul de reciclat, gheata Nike Mercurial s-a întâlnit cu altă gheată.

- Bună, zice gheata Nike Mercurial!
- Bună, zice cea Phantom!
- Tu cum ai ajuns aici? Că ești nou-nouță, zice cea Mercurial.
- Păi am fost aruncată de Messi pentru că a pierdut cinci meciuri la rând cu mine, zice cea Phantom.
- A, am înțeles, răspunde cea Mercurial.

Un domn deschide capacul de la gunoiul de reciclat și ia gheata Mercurial. Domnul zice că îi place gheata și o va păstra. După ce a venit acasă, a început să o curețe și să o coase. După aceea i le-a dat copilului lui, pe nume Luca. Băiatul, de îndată ce le-a primit, le-a probat.

Luca, la 18:30, avea antrenamentul la fotbal. Băiatul, de îndată ce a ajuns la fotbal, s-a schimbat cu ghețele lui de fotbal noi. Luca îi zice tatălui că a dat trei goluri. Gheata de fotbal a început să zâmbească. Și uite așa s-au împrietenit cei doi. La fiecare meci, Luca dădea minimum un asist și un gol.

Sfârșit

HAIENE MURDARE ALE MIEI

de Luna, Sonia și Daria

A fost odată ca niciodată o fetiță pe nume Mia. Ea avea foarte multă imaginație, doar că a uitat să o folosească.

Din cauza asta, ea avea haine maro, negre și pătate, iar copiii mereu râdeau de ea și de hainele ei. Motivul pentru care și-a pierdut imaginația este că ea s-a oprit din a picta hainele ei pătate care păreau murdare și când erau curate și nu le-a mai reciclat și refolosit, cum făcea atunci când era mică.

Dar într-o zi ploioasă și plictisitoare, făcând curat în hainele ei, a dat peste ceva roz și sclipitor, dar totuși și puțin pătat.

Acel obiect era geanta ei pătată, pe care nu a mai apucat niciodată să o poarte.

Dintr-odată, geanta ei a început să explodeze o lumină roz și a început să vorbească.

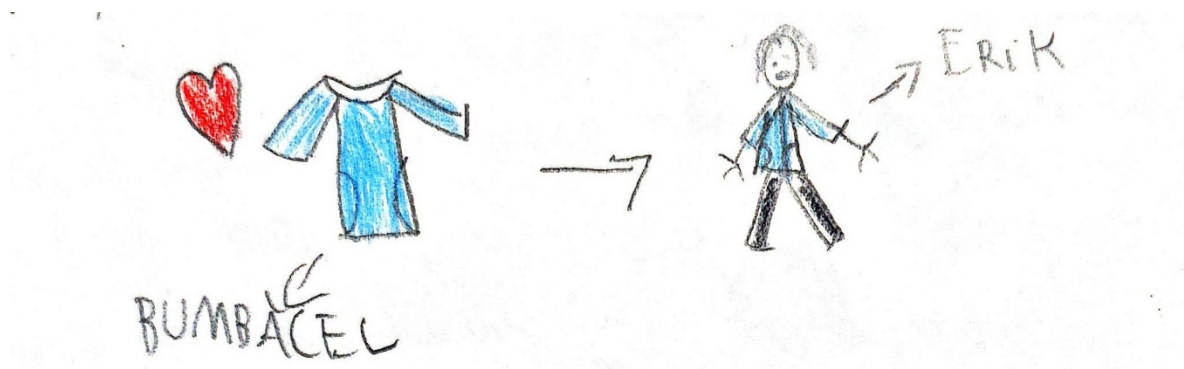
- Ce s-a întâmplat? De ce sunt atât de pătată?
- Păi când eram mică, nu am apucat să te curăț niciodată!
- Of, dar toate celelalte haine pătate din dulapul tău sunt colorate și pictate foarte frumos.
- Știu, dar când eram mică am făcut asta, acum nu mai pot.
- Hai să facem asta împreună și să facem lumea mai frumoasă din nou!

Sfârșit

POVESTEA LUI BUMBĂCEL

de Trufașu Erik Ioan

Era odată un tricou albastru care aparținea unui băiat pe nume Erik.

Acest tricou era iubit foarte mult de Erik. El îl purta mereu când mergea în parc.

Dar într-o zi Erik se făcu prea mare și nu mai încăpu în Bumbăcel. El era foarte supărat pentru că nu voia să-l arunce la gunoi, așa că s-a tot gândit și s-a tot gândit, dar nu i-a venit nicio idee.

Următoarea zi i-a venit ideea de a-l dona altui copil și acest lucru chiar a mers. El a dăruit altui copil acest tricou. Copilul a fost așa de bucuros încât i-a promis lui Erik că o să aibă grijă de el.

După ce a dăruit celui alt copil tricoul, s-a dus să-și cumpere altul, dar acela era roșu. Chiar dacă îi lipsea celălalt tricou, tot era bucuros că l-a dăruit altui copil. Și după un timp s-a făcut și mai mare și a început să fie mai mult pasionat de sport și-l purta pe Bumbăcel roșu.

Acum avea nouă ani, iar el purtase acel tricou la șase ani. El l-a păstrat pentru că voia să facă altceva cu el și până la urmă s-a gândit și l-a dus la reciclat. Și așa a scăpat de celălalt lucru de care înainte avea nevoie.

Poate așa putea să recreeze un lucru uzat și vechi într-unul bun și nou-nouț.

După ce a fost reciclat, a așteptat câteva luni și l-a regăsit. L-a regăsit într-un magazin. Acel tricou, doar că era o mărime mai mare și era nou.

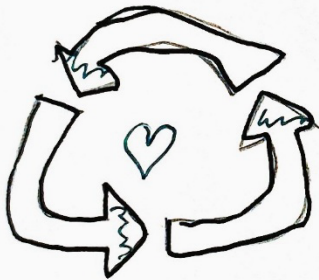
Sfârșit

Poveștea Tricoului ALB

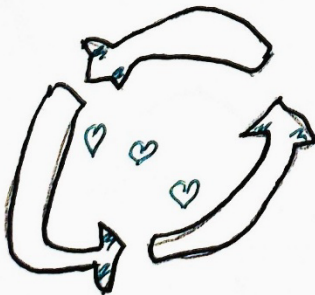

de Petru Loboda

RECICLEAZĂ!

no 4m 24
VERDE 4m
24 24 24

POVESTEA TRICOULUI ALB

de Petru Lobodă

Introducere

Totul trebuie reciclat. Bine, ce se poate recicla?

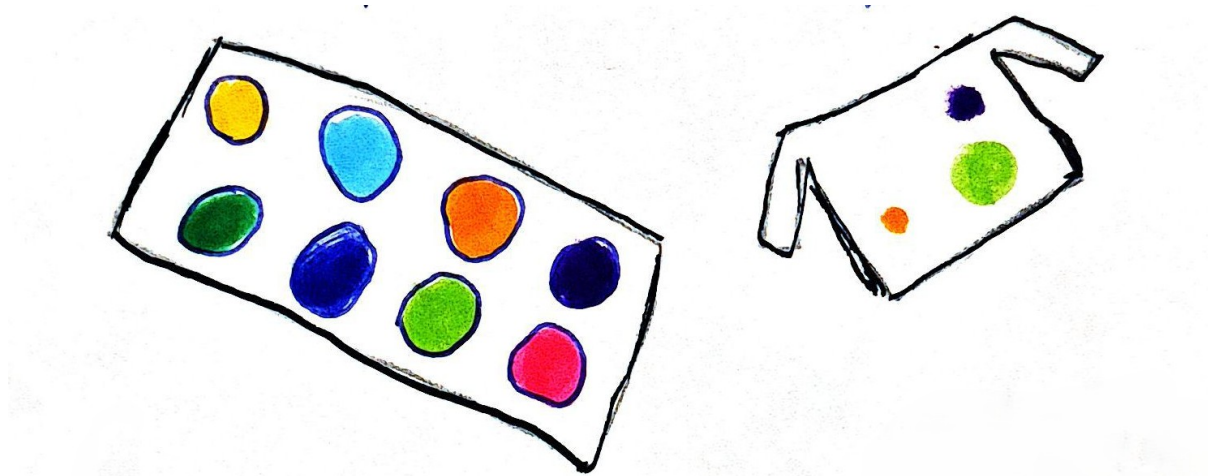
Oamenilor le pasă din ce în ce mai mult de reciclare. Exemplele principale de reciclare pot fi plasticul, hârtia, cartonul și sticla. Însă mai sunt materiale care pot fi reciclate, unul dintre ele fiind textilele.

Povestea în sine

Dacă un tricou de obicei se pătează, mulți oameni îl aruncă. Dar nu și în cazul lui Pablo.

Pablo este un băiețuș firav de opt ani care ține foarte mult la tricourile lui. Mai ales la tricoul lui alb.

Într-o zi Pablo se duce la școală cu el și, din păcate, îl pătează cu acuarelă.

Ajunge acasă tare supărat și îi spune mamei sale:

– Mamă, mi-am pătat tricoul alb, spune Pablo nervos și cu lacrimi în ochi.

– Păi îl putem da cu înălbitor, spune mama speriată de Pablo cel nervos.

Au încercat asta, dar, ghici ce, nu au reușit!

– Mamă, nu a mers! spune Pablo foarte supărat.

– Putem să-l personalizăm, nu crezi? spune mama.

– Hmm, lasă-mă să mă gândesc până mâine, bine? spune Pablo calm.

Pablo s-a pus la culcare, iar în următoarea dimineață mama i-a zis:

– Păi ce alegere ai făcut?

– Da, îl putem personaliza, spuse Pablo cu sentimente încurcate.

– Perfect, mă duc să aduc vopselele, a spus mama entuziasmată.

Pablo părea trist, dar în același timp era fericit.

– Pablo, vino în atelier să mă ajuți, strigă mama.

– Vin acum, spune Pablo.

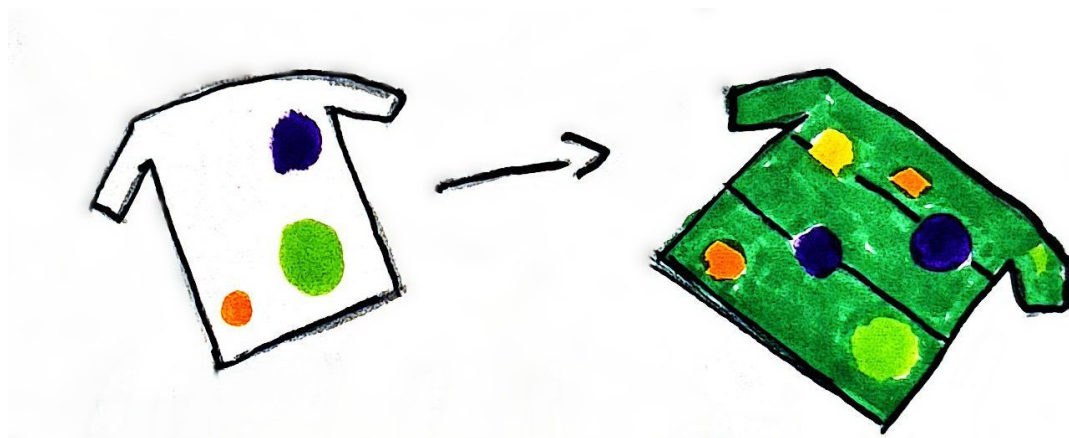
După ce a ajuns, Pablo spune:

– Vreau să fie cu buline colorate și dungi verzi.

– Bine, a zis mama fericită.

– Păi ce mai aștepti? La treabă, spuse mama în extaz.

După aproximativ 3 ore, tricoul prinse din nou viață.

– Noul meu tricou preferat, îl iubesc, zice Pablo entuziasmat!

– Mă bucur, zice mama cu glas subțire.

Doi ani mai târziu, tricoul i-a rămas mic lui Pablo.

Așa că, de comun acord, l-au reciclat la zonele amplasate special.

Și așa s-a tot întâmplat. Cu fiecare tricou pe care nu-l mai putea folosi, el îl ducea la reciclat.

Sfârșit

AVENTURA RECICLĂRII

de Ilinca, Ioana, Lidia, Elisa

Într-o zi de primăvară, Gucci vorbește la telefon cu prietena ei.

– De când am fost reciclată, parcă viața mea s-a schimbat complet. Sunt nouă și frumoasă, spuse Louise. Tu când ai de gând să te recyclezi?

– Din păcate, nu mă voi recicla prea curând, răspunse Gucci cu tristețe în glas.

– Dar de ce? Nu vrei să fii curată și frumoasă?

– Da, normal că vreau, dar Mia nu mă lasă. Spune că am valoare sentimentală.

– Lasă că vin eu la noapte și te iau. Ne vedem la ora 00:00 fix. Pa!

– Lasă glumele, Louise, ne auzim.

Când toată lumea dormea, se auzi un chicotit de sub patul Miei.

– Hi-hi-hi!

Gucci se trezi speriată.

– Cine-i acolo? întrebă Gucci cu vocea tremurândă.

– Sunt eu, Louise.

– Cum adică ești Louise?

– Eu ți-am spus că vin să te ajut.

– Chiar tu ești Louise?

– Da, eu sunt. De ce te miri așa?

– Credeam că glumești când mi-ai spus că vii să mă ajuți.

– Nu, eu nu glumeam. Doar știi că nu mă țin de glume.

– Ah, păi mă bucur că ai venit, dar acum ce facem?

– Urmează-mă, scumpo!

– Bine.

– Trebuie să fii atentă deoarece vom sări pe geam. Hi-hi!

– Ce facem?

– Sărim pe geam.

– Bine, bine, dar ești sigură că asta e sigur?

– Păi nu pot să promit nimic.

– Bine, suntem la geam. Vezi mașina aceea roșie de acolo?

– Da, o văd.

– Ok, eu o să număr până la trei și când ajung la trei o să sărim de pe geam și vom ateriza pe capota mașinii care ne va duce la reciclat.

– Am două întrebări. Unu, ești sigură că nu va dura dacă ne aruncăm? Și doi, de unde știi că mașina aceea duce la reciclat?

– Păi, deoarece suntem șosete, o să aterizăm mai lejer. Și știu că ne duce la reciclat, deoarece cu acea mașină am venit și am auzit ce vorbeau.

– Bine, ești gata, Gucci?

– Da.

– Unu, doi, trei!

– Aa, pa!

Ele aterizară cu bine pe capota mașinii, așteptară câteva minute și mașina porni.

Nu trecu mult până ajunseră.

Când ieșiră din mașină, Gucci se minună.

– Wow, locul acesta e plin de munți de gunoi!

– Da, știu, dar toate gunoaiile acestea vor ajunge să fie reciclate în curând.

– Eu va trebui să stau aici atât de mult ca să fiu reciclată?

– Nu, nu, în niciun caz! Te voi ajuta eu să sari toată coada asta. Ascultă aici planul. Va trebui să luăm două cutii de carton și să ne băgăm în ele, apoi trebuie să ne furișăm până la banda care te va recicla. Dar ai grijă, deoarece nu trebuie să ne vadă celelalte gunoaie, fiindcă vor vrea și ele să sară rândul și atunci va fi hărmălaie.

– Ok, atunci haide să începem.

Așa că luară niște cutii de carton și merseră și merseră până ajunseră la bandă.

– Hai, Gucci, du-te și fă-te frumoasă! Ne vedem pe partea cealaltă a benzii. Abia aștept să te văd frumoasă. Apoi o gonim acasă.

– Mulțumesc mult de tot.

Așa că, atunci când Gucci ieși de pe bandă, era așa de frumoasă, încât Louise era uimită de frumusețea ei. Dar nu aveau timp de pierdut, așa că au plecat către casă.

Când au ajuns acasă, și-au luat la revedere.

Gucci s-a culcat cu zâmbetul pe buze, iar Louise era mândră că o ajutase pe prietena ei.

Când se trezi, Mia o văzu imediat pe Gucci și se minună.

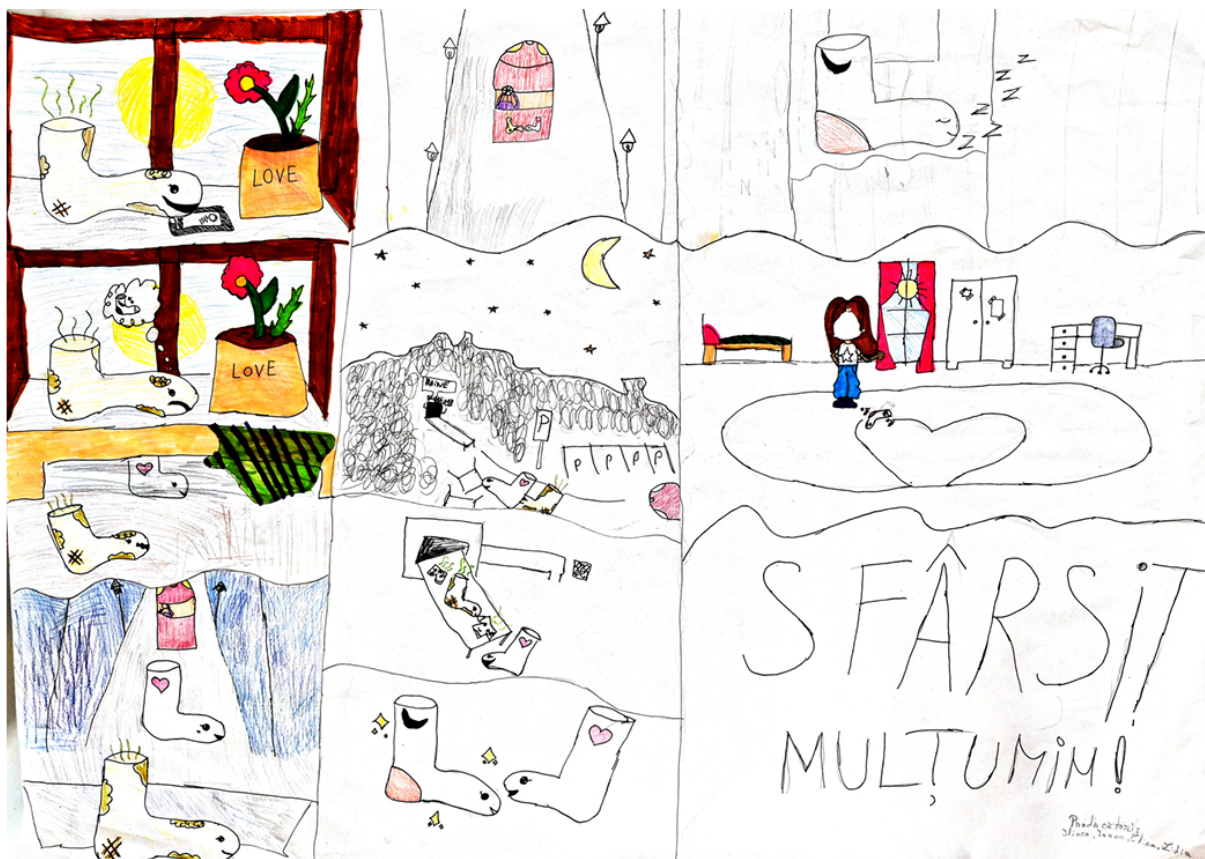
– Wow, ce frumoasă ești! Cum de ai ajuns așa?

– Am fugit la reciclat azi-noapte, îmi pare rău!

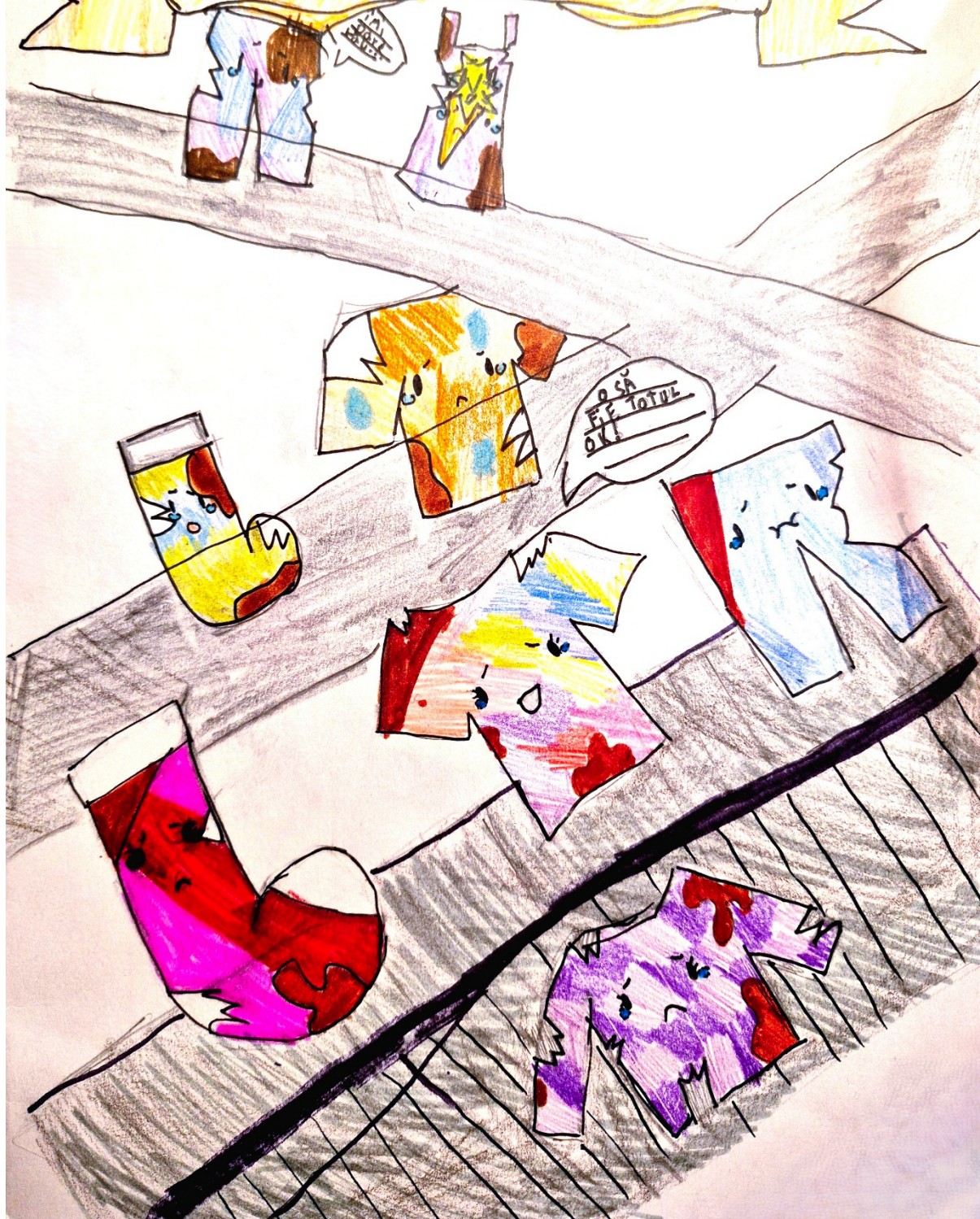
– Nu-i nicio problemă, mie îmi pare rău. De acum o să-mi duc hainele la reciclat și, apropo, arăți minunat.

– Mulțumesc!

Sfârșit

O aventură neașteptată
— Un proiect realizat de Mara și Maria

O AVENTURĂ NEAȘTEPTATĂ

Un proiect realizat de Mara și Maria

Era odată o fată pe nume Mina. Ea avea 9 ani și locuia într-un orașel mic din România. Ea mai avea și o surioară de 6 ani.

Într-o zi, Mina a vrut să poarte tricoul ei preferat, doar că ceva ciudat s-a întâmplat: nu îi mai venea tricoul! Îi era prea mic și nu a fost suficient, nu doar că era foarte mic, avea și nămol pe el! Mina, fără a mai sta pe gânduri, a chemat-o pe mama ei.

Mina a spus:

- Mamă, tricoul nu îmi mai vine, în plus e plin de nămol!
- Da, vai! Cred că surioara ta a murdărit tricoul! Am o idee, ce ar fi să îți strângi toate hainele

care au nămol pe ele și nu îți mai vin? E bună ideea? a spus mama Minei.

– Da, dar ce o să fac cu ele?

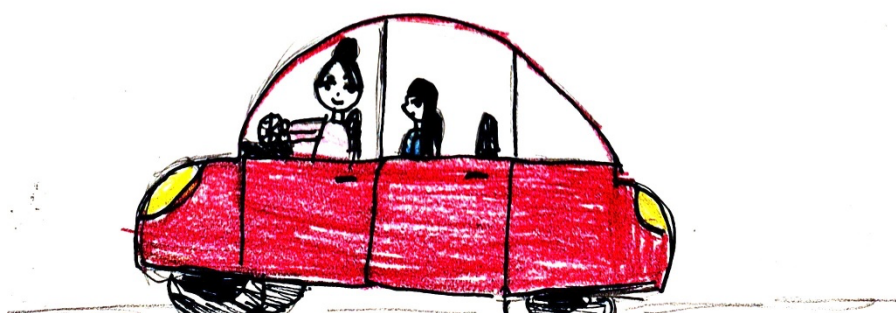
– Uite, o să îți aduc o cutie unde le poți pune, după care vii la mine, ne urcăm în mașină și îți povestesc. Ok?

– Bine, mami!

Mina și-a selectat hainele și le-a pus în cutie, apoi s-a schimbat într-o nouă bluză.

După ce a terminat, s-a dus la mama sa și a pus cutia în portbagaj. Mina dădu din cap, înțelegând, și s-a așezat alături de mama sa. Mina a intrat în mașină și a închis portiera.

După 15 minute de mers cu mașina, Mina, cu mama sa, Irina, a ajuns la locul dorit. Mina a spus:

– Mamă, unde suntem?

– Suntem într-un loc special unde hainele murdare și rupte se transformă în noi haine. Este un centru special de reciclare, a spus Irina.

– Interesant, dar unde le pun?

- Mina, după părerea mea, hainele se pun în tomberonul albastru! Uite!
- Da, mami!

Mina a coborât din mașină și a luat cutia din portbagaj. Ea s-a dus la tomberonul albastru din fața sa și a pus hainele în el. Înainte să pună hainele, Mina a așezat cutia lângă tomberon.

Mina s-a mai uitat 2 minute la hainele ei și a plecat înapoi la mașină. În tomberon, hainele aruncate au prins glas.

- Bună! Vrei să fim prieteni?
- Sigur! a spus un tricou. Numele meu este Tricoloro, iar ei sunt prietenii mei: Blu, Pantalonași, Rozica. Rozica a fost o rochie frumoasă, dar e zdrențuită și plină de nămol acum. Pantalonași a fost o pereche de pantaloni scurți, dar și el e zdrențuit și plin de nămol. Blu a fost o bustieră colorată.
- Ce o să se întâmple cu noi? întrebă Șosetica.
- Păi... îți voi explica drumul pe care îl vom urma. Vom trece printr-un tocător care ne va face bucăți mici și apoi mici roboți ne vor transforma în fire din care vor fi țesute alte materiale care vor fi transformate în haine.
- Poftim? Asta e scandalos! a spus Șosetica.
- Nu vrei să fim iar niște haine perfecte? o întrebă Rozica.
- Nu, nu vreau să fiu tratată de niște mașinării monstruoase.
- Ai dreptate! au spus toate hainele în cor. Trebuie să ne salvăm!

Au sărit pe rând din tomberon și au plecat spre casele lor.

A doua zi, Mina tare s-a minunat când și-a găsit toate lucrurile selectate cu o zi înainte în coșurile corecte. Oare ce se întâmplase peste noapte? Ce să facă cu mormanul de haine mici, pătate? Cum ar putea să își ajute mama? Cum ar putea să recicleze altfel hainele ei? Oare totul a fost un vis? Cred că da. Voi ce credeți?

Și atunci i-a venit o idee genială; tricourile mici și pătate le va picta și le va da surioarei ei. Așa toate hăinuțele vor avea o nouă viață, vor face și economii, iar planeta va fi mult mai curată. Când va ajunge la școală, le va povesti colegilor cum puteau și ei să contribuie la salvarea planetei.

SFÂRȘIT!

5 pentru mediu